

SEPTEMBER - OKTOBER 2020

Informatieblad

Op de website van de Verenigde Naties (VN) vindt u *Agenda 2030* voor een nieuwe maatschappij. De 193 lidstaten van de VN hebben deze ontwikkelingsagenda voor 2015-2030 vastgesteld. Het gaat om *een nieuwe wereldorde* die men nu met voortvarendheid wil gaan verwirkelijken. Dat verklaart waarin we nu zijn: het coronavirus wordt hiervoor gebruikt. De massamedia geven in dit kader dikwijls foute informatie, omdat ze in handen zijn van de zeer rijke propagandisten die het publiek veld bespelen en de wereld dus naar hun hand willen zetten. Tot de laatsten behoren ook grote technologiebedrijven, farmaceutische bedrijven, beleggers en banken. De World Health Organisation (WHO), het World Economic Forum (WEF) en de Europese Unie (EU) lopen in hetzelfde spoor. “Wiens brood men eet, diens woord men spreekt.” De media gebruiken het angstmiddel, opdat de mensen volgzzaam zullen zijn en zich bijv. probleemloos laten vaccineren. Echter, meer en meer mensen trappen niet langer in nepnieuws. Overduidelijk werd nu weer bijv. de grote demonstratie voor vrijheid en burgerrechten op 1 augustus jl. in Berlijn aan de Brandenburger Tor door de media doodgedaan door te liegen over het aantal mensen, of ze uit te maken voor rechtsextremen of hippies. Niets van dat al! Doorgaans gewone, gezonde mensen! De media berichten van 20.000 mensen. Opmerkelijk is dat een qua grootte eendere mensenmassa bij de “Love Parade” in 2001 in dezelfde laan en omgeving door de organisatoren werd ingeschat op 1 miljoen! Op beelden zien we duidelijk dat het op 1 augustus jl. in Berlijn niet gaat om tienduizenden, maar wel degelijk om honderdduizenden. Dan moet je als media toch echt willen liegen! Een voordeel van deze tijd is, dat men voldoende alternatief nieuws kan inwinnen.

Zie beelden: <https://www.transitieweb.nl/beweging-movement/mega-demonstratie-in-berlijn-voor-de-vrijheid-en-tegen-de-corona-dictatuur/>

Het WEF, een jaarlijkse bijeenkomst in Davos (CH) van directeuren van de grootste bedrijven ter wereld, internationale politici, intellectuelen en journalisten, een invloedrijk platform dus, noemt het komende forum in januari 2021 “*The Great Reset*”. Zijn woordvoerders kaderen de “reset” van de wereld-economie in de context van het coronavirus en de daaruit voortvloeiende ineenstorting van de wereldwijde industriële economie om te komen tot de vierde industriële revolutie of liever gezegd een technologische maatschappelijke ommezwaai, waarbij een kleine groep de maatschappij in handen krijgt, en die ondemocratisch voor een nieuw normaal zal zorgen. Ons land wordt dan eigenlijk anoniem bestuurd, niet meer direct door de ons gekozen mensen. Het overal algemeen geldend principe van Paus Leo XIII: goddeloos liberalisme leidt naar anarchisme en uiteindelijk naar dictatuur, kunnen we niet genoeg herhalen! De wereldwijde elite profiteert dus van de impact van het coronavirus om haar zeer specifieke agenda door te drukken, met name de VN-Agenda 2030 met 17 punten, die wel goed lijken, maar het niet zonder meer zijn. Nummer 3 “goede gezondheid en welzijn” lijkt mooi, maar impli-

ceert verplichte vaccinaties. Die elite heeft vooral twee dingen op het oog: inperking van de wereldbevolking en totale controle over de burgers d.m.v. technologie, zoals in het huidige China. Om o.a. totale controle over de mens te krijgen, wordt nu, ongevraagd, de 5G-technologie in ons land ingevoerd voor nog snellere digitale verbindingen. Over de gezondheidsrisico's bij de daarbij optredende zeer sterke elektromagnetische straling wordt misschien over 50 jaar pas gesproken. Hoe bezorgd is men!

Henry Kissinger en Bill Gates roepen op tot massavaccinatie en wereldbestuur. Zie: <https://www.youtube.com/watch?v=Cwm3Q6ic6wU&t=9s>

Bill Gates wil het CO₂-gehalte omlaag brengen door minder mensen op aarde! Van de 6,8 miljard mensen moet 10-15% weg. Dat zijn maar liefst 1,02 miljard mensen! Kunt u het zich voorstellen? Europa heeft er nu bijna 750 miljoen. In één zin zegt hij dit te kunnen bereiken “door nieuwe vaccins, gezondheidszorg (Bedoelt hij reproductieve? Dan doelt hij op abortus.) en zwangerschapspreventie!” Maar zijn vaccins er niet juist om mensen gezond en in leven te houden? Of maken zijn vaccins steriel? Hij stelt een volgsysteem voor, een vaccinatiecertificaat, en een digitale ID. Dus zal er niet alleen gevaccineerd worden, zoals bekend, met vreemd DNA, maar ook met elektronica!

Iets Farizees zien we in onze samenleving. In een tijd van virus moeten we voorzichtig zijn. Maar nu blijft men met ontsmetten toch aan de gang tot het belachelijke toe. Onlangs bij een winkel zag ik hoe meisjes het formeel werk van de karretjes te desinfecteren niet meer serieus nemen. Logisch! Het karretje voelde trouwens akelig aan, goed om nadien je handen te wassen. Alles desinfecteren!!! Maar voor de smet van de zonde wordt niet gewaarschuwd! Langs de openbare weg worden reclames toegestaan voor second love: overspel! Waarbij een vrouw de vinger voor de mond houdt als teken tot zwijgen. Duivels! Desinfectie? Een verwijzing naar de biechtstoel vind men er niet bij! Deze zonde maakt onze samenleving kapot; de zonde verstoort de vrede! Het VN-plan voor een rechtvaardige en vredige samenleving, zonder God en met de “vrijheid” als vrijbrief voor de zonde, is zeker gedoemd te mislukken!

In de H. Mis bidden we na het Onze Vader het gebed “*Libera nos ...*”. Het brengt ons terug in de tijd van Paus Gregorius de Grote († 604) en de volksverhuizingen. Het daarin genoemd tegenwoordig en toekomstig kwaad doelt heel bijzonder op de tijdelijke rampen, welke in die tijd de volkeren te wachten stonden. Wat staat ons nu te wachten? Verlos ons Heer! Waak en bid om sterk en katholiek te blijven! Lees het Informatieblad! Geef het a.u.b. verder!

Pater Carlo de Beer

Enkele beschouwingen over het Tweede Vaticaans Concilie en de huidige crisis in de Kerk

The Remnant

door Mgr. Athanasius Schneider

In de afgelopen decennia hebben niet alleen uitgesproken modernisten, maar ook theologen en gelovigen die de Kerk liefhebben, een houding vertoond die een soort blinde verdediging lijkt van alles wat het Tweede Vaticaans Concilie heeft gezegd. Een dergelijke houding leek soms echte mentale acrobatiek en een “kwadratuur van de cirkel” te vereisen. Zelfs nu nog komt de algemene mentaliteit van goede katholieken overeen met een de facto voor onfeilbaar houden van alles wat het Tweede Vaticaans Concilie zei, of wat de huidige paus zegt of doet. Dit soort ongezondd pauselijk-centralisme leefde in de

laatste twee eeuwen al onder meerdere generaties katholieken. En toch zijn respectvolle kritiek en een serene theologisch debat altijd aanwezig geweest en toegestaan binnen de grote traditie van de Kerk, omdat het de waarheid is en trouw aan de goddelijke Openbaring en aan de constante traditie van de Kerk die we moeten zoeken, wat op zich al het gebruik van verstand en redelijkheid impliceert, en het vermijden van mentale acrobatiek. Sommige verklaringen van bepaalde duidelijk dubbelzinnige en misleidende uitdrukkingen in de teksten van het concilie lijken kunstmatig en niet overtuigend, vooral wanneer men erover nadenkt op een meer intellectueel eerlijke manier, in het licht van de ononderbroken en constante leer van de Kerk.

Nu is de sluier opgelicht en heeft het Modernisme zijn ware gezicht getoond, dat bestaat uit het verraad van Christus en het vriend worden van de wereld door haar manier van denken over te nemen.

Instinctief is elk redelijk argument verdrongen dat, zelfs bij het minste geringste, een of andere uitdrukking of woord in de teksten van het concilie in twijfel zou kunnen trekken. Een dergelijke houding is echter niet gezond en is in strijd met de grote traditie van de Kerk, zoals wij die in de loop van tweeduizend jaar bij de Kerkvaders, de Kerlaren en de grote theologen van de Kerk hebben waargenomen. Een mening die afwijkt van wat het Concilie van Florence heeft geleerd over de kwestie van de priesterwijding, namelijk het *traditio instrumentorum*, werd in de eeuwen na dit concilie toegestaan en leidde tot de uitspraak van Paus Pius XII in de *Apostolische Constitutie Sacramentum Ordinis* van 1947, waarbij hij de niet onfeilbare leer van het Concilie van Florence corrigeerde door te stellen dat de enige zaak die strikt noodzakelijk is voor de geldigheid van de priesterwijding de oplegging van de handen van de bisschop is. Met deze daad heeft Pius XII geen hermeneutiek van continuïteit in de praktijk gebracht, maar wel een correctie, want de leer van het Concilie van Florence in deze kwestie was geen afspiegeling van de constante liturgische leer en praktijk van de universele Kerk. Reeds in het jaar 1914 schreef Kardinaal W.M. van Rossum over de bevestiging van het Concilie van Florence betreffende de priesterwijding, dat deze leer van het concilie hervormbaar is en zelfs moet worden losgelaten. (vgl. *De essentia sacramenti ordinis*, Freiburg 1914, p. 186) En dus was er in dit concrete geval geen plaats voor een hermeneutiek van continuïteit.

Wanneer het pauselijk leergezag of een oecumenisch concilie niet-onfeilbare leerstellingen van eerdere oecumenische concilies heeft gecorrigeerd (dit is zelden gebeurd), hebben ze de fundamente van het katholieke geloof niet ondermijnd door deze daad, noch hebben ze het leergezag van morgen tegen dat van vandaag geplaatst, zoals de geschiedenis heeft bewezen. Met een bul keurde Martin V in 1425 de decreten van het Concilie van Konstanz goed en zelfs het decreet *Frequens* - van de 39^e zitting van het Concilie (in 1417). Dit decreet bevestigt de fout van het conciliarisme, dat wil zeggen de fout dat een concilie superieur is aan een paus. Zijn opvolger, Paus Eugenius IV, verklaarde echter in 1446 dat hij de decreten van het oecumenisch Concilie van Konstanz aanvaardde, met uitzondering van de decreten (van de zittingen 3 - 5 en 39) die “afbreuk doen aan de rechten en het primaat van de Apostolische Stoel” (*absque tamen praeiudicio iuris, dignitatis et praeeminentiae Sedis Apostolicae*). Het dogma van Vaticanum I over het pauselijk primaatschap verwierp toen definitief de verzoeningsfout van het oecumenisch Concilie van Konstanz. Zoals gezegd heeft Paus Pius XII de fout van het oecumenisch Concilie van Florence met betrekking tot de kwestie van de priesterwijding gecorrigeerd. De fundamente van het geloof werden niet ondergraven door deze zeldzame handelingen om eerdere verklaringen van het onfeilbare leergezag te corrigeren, juist omdat deze concrete verklaringen (bijv. van het Concilie van Konstanz en Florence) niet onfeilbaar waren.

Vooraf Aartsbisschop Marcel Lefebvre begon, met een openhartigheid die vergelijkbaar is met die van sommige grote Kerkvaders, te protesteren tegen de verwatering en verdunning van het katholieke geloof.

Verskillende uitdrukkingen in de teksten van het Tweede Vaticaanse Concilie zijn niet zo gemakkelijk te verzoenen met de constante leerstellige traditie van de Kerk. Voorbeelden hiervan zijn bepaalde uitdrukkingen van het concilie over het thema van de godsdienstvrijheid (opgevat als een natuurlijk recht, en dus positief door God gewild, om een valse godsdienst te beoefenen en te verspreiden, die ook afgoderij of nog erger kan omvatten); het onderscheid tussen de Kerk van Christus en de katholieke Kerk (het probleem van “subsistit in” geeft de indruk dat er twee realiteiten bestaan: enerzijds de Kerk van Christus, en anderzijds de katholieke Kerk); en zijn houding ten opzichte van niet-christelijke godsdiensten en de hedendaagse

wereld. Hoewel de Congregatie voor de Geloofsleer in haar antwoorden op enkele vragen over bepaalde aspecten van de leer over de Kerk (29 juni 2007) een verklaring heeft gegeven voor de uitdrukking “subsistit in”, heeft zij helaas vermeden duidelijk te zeggen dat de Kerk van Christus werkelijk de katholieke Kerk is. Dat wil zeggen dat zij vermeden heeft de identiteit tussen de Kerk van Christus en de katholieke Kerk expliciet te verklaren. Er blijft inderdaad een zekere vaagheid bestaan.

Er is ook een houding die a priori alle mogelijke bezwaren tegen de bovengenoemde twijfelachtige verklaringen in de teksten van het concilie verwerpt. In plaats daarvan is de enige oplossing die wordt voorgesteld de methode die “hermeneutiek van de continuïteit” wordt genoemd. Helaas worden twijfels over de theologische problemen die inherent zijn aan dit concilie niet serieus genomen. We moeten altijd in gedachten houden dat het hoofddoel van het concilie een pastoraal karakter had en dat het niet van plan was om zijn eigen definitieve leer voor te stellen.

De uitspraken van de pausen voor het concilie, zelfs die van de negentiende en twintigste eeuw, weerspiegelen ononderbroken hun voorgangers en de constante traditie van de Kerk. De pausen van de negentiende en twintigste eeuw, dat wil zeggen na de Franse Revolutie, vertegenwoordigen geen “exotische” periode in vergelijking met de tweeduizend jaar durende traditie van de Kerk. Men kan in de leer van die pausen geen enkele breuk aanwijzen met betrekking tot het vroegere Leergezag. Wat

Vaticanium II

bijvoorbeeld het thema van het sociale Koningschap van Christus en de objectieve onwaarheid van de niet-christelijke godsdiensten betreft, kan men geen waarneembare breuk vinden tussen de leer van de pausen Gregorius XVI en Pius XII aan de ene kant en de leer van Paus Gregorius de Grote (zesde eeuw) en zijn voorgangers en opvolgers aan de andere kant. Men ziet werkelijk een ononderbroken lijn zonder breuk van de tijd van de Kerkvaders naar Pius XII, met name over onderwerpen als het sociale Koningschap van Christus, de religieuze vrijheid en de oecumene, en wel in die zin dat er een natuurlijk recht bestaat, positief door God gewild, om alleen de ene ware religie te beoefenen die het katholieke geloof is.

Vanuit het oogpunt van de feiten, van het bewijs, vanuit een globaal perspectief, bracht Vaticanum II geen echte geestelijke bloei in het leven van de Kerk.

Vóór het Tweede Vaticaans Concilie was het niet nodig om met enorme moeite omvangrijke studies te presenteren die de perfecte continuïteit van de leer tussen het ene concilie en het andere, tussen een paus en zijn voorgangers, aantoonen, omdat de continuïteit evident was. Zo blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat een “*nota explicativa previa*” bij het document *Lumen Gentium* nodig was, dat de tekst van *Lumen Gentium*, in n. 22, dubbelzinnig is met betrekking tot het onderwerp van de relatie tussen pauselijk primaatschap en bisschoppelijke collegialiteit. Documenten die het Leergezag in postconciliaire tijden verduidelijken, zoals de encyclieken *Mysterium Fidei*, *Humanae Vitae* en de

Geloofsbelijdenis van het Volk van God van Paus Paulus VI, waren van grote waarde en hulp, maar ze verduidelijken niet de eerder genoemde dubbelzinnige uitspraken van het Tweede Vaticaans Concilie.

Misschien dwingt de crisis van vandaag met *Amoris Laetitia* en het Abu Dhabi-document ons om deze overweging over de noodzaak om enkele van de genoemde verklaringen van het concilie te verduidelijken of te corrigeren, te verdiepen. Thomas van Aquino heeft in de *Summa Theologiae* altijd bezwaren (“*videtur quod*”) en tegenargumenten (“*sed contra*”) naar voren gebracht. Thomas was intellectueel zeer eerlijk; je moet rekening houden met bezwaren en ze serieus nemen. We moeten zijn methode gebruiken op een aantal van de controverse punten in de teksten van het concilie die al bijna zestig jaar worden besproken. De meeste teksten van het concilie zijn in organische continuïteit met het eerdere leergezag. Uiteindelijk moet het pauselijke leergezag de controverse punten van sommige formuleringen in de teksten van het concilie op een overtuigende manier verduidelijken. Tot nu toe gebeurde dit niet altijd op een intellectueel eerlijke en overtuigende manier. Indien nodig zou een paus of toekomstig oecumenisch concilie verklaringen (een soort “*notae explicativae posteriors*”) of zelfs amendementen en correcties van die controverse uitingen moeten toevoegen, aangezien ze door het concilie niet als een onfeilbare en definitieve leer zijn gepresenteerd. Zoals Paulus VI verklaarde, heeft het concilie “vermeden plechtige dogmatische definities te geven met de onfeil-

baarheid van het kerkelijk Leergezag”. (Algemene Audiëntie, 12 januari 1966)

De geschiedenis zal ons dit vanaf een afstand vertellen. We zijn nog maar vijftig jaar verwijderd van het concilie. Misschien dat we dit over nog eens vijftig jaar duidelijker zullen zien. Maar vanuit het oogpunt van de feiten, van het bewijs, vanuit een globaal perspectief, bracht Vaticanum II geen echte geestelijke bloei in het leven van de Kerk. En zelfs als er al problemen waren in de geestelijkheid voor het concilie, moeten we, omwille van de eerlijkheid en de rechtvaardigheid, erkennen dat de morele, geestelijke en leerstellige problemen van de geestelijkheid voor het concilie niet zo wijdverspreid waren, of zo grootschalig en aanwezig, als in de postconciliaire tijd tot op heden het geval is geweest. Gezien het feit dat er al problemen waren voor het concilie, had het eerste doel van het Tweede Vaticaans Concilie juist moeten zijn om zo duidelijk mogelijke, zelfs veeleisende, normen en leerstellingen uit te vaardigen die vrij zijn van elke dubbelzinnigheid, zoals alle hervormingsconcilies in het verleden hebben gedaan. Het plan en de bedoelingen van het Tweede Vaticaans Concilie waren in de eerste plaats pastoraal, maar ondanks het pastorale doel ervan volgden er desastreuze gevolgen die we vandaag de dag nog steeds zien. Natuurlijk had het concilie veel mooie en waardevolle teksten. Maar de negatieve gevolgen en de misstanden die in naam van het concilie werden begaan, waren zo sterk dat ze de positieve elementen die er zijn, overschaduwden.

Zoals Paulus VI verklaarde, vermeed het concilie “het geven van plechtige dogmatische definities met de onfeilbaarheid van het kerkelijk leergezag”.

Er waren positieve elementen in Vaticanum II: het was de eerste keer dat een oecumenisch concilie een plechtig beroep deed op leken om hun doopgeloften serieus te nemen en te streven naar heiligheid. Het hoofdstuk in *Lumen Gentium* over leken is mooi en diepgaand. De gelovigen worden opgeroepen om hun Doop en Vormsel te beleven als moedige getuigen van het geloof in de seculiere samenleving. Deze oproep was profetisch. Sinds het concilie werd deze oproep aan de leken echter vaak misbruikt door de progressieve machthebbers in de Kerk, en ook door vele functionarissen en bureaucraten die in kerkelijke ambten en kanselarijen werkten. Vaak waren de nieuwe leken-bureaucraten (in bepaalde Europese landen) zelf geen getuigen, maar hielpen ze het geloof te vernietigen in parochie- en diocesane raden en in andere officiële comités. Helaas werden deze leken-bureaucraten vaak misleid door geestelijken en bisschoppen.

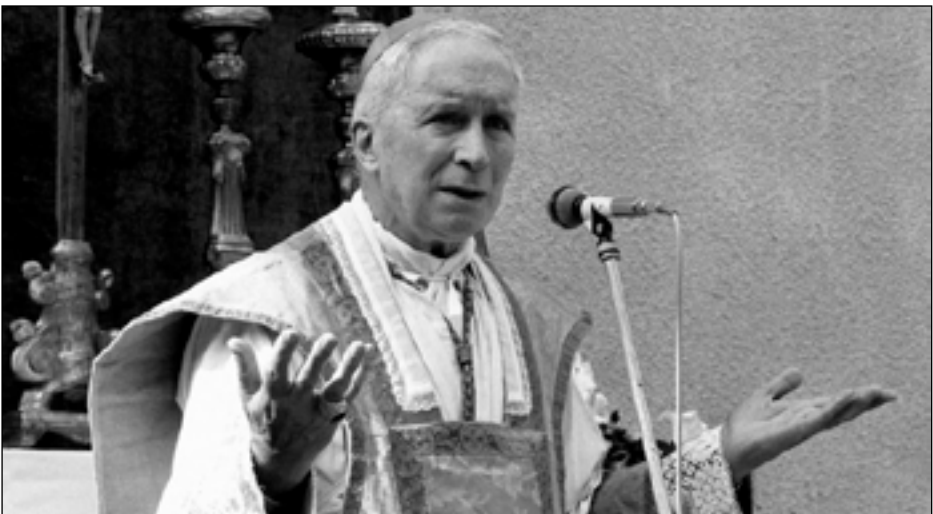
De tijd na het concilie gaf de indruk dat een van de belangrijkste vruchten van het concilie de bureaucratisering was. Deze wereldse bureaucratisering in de decennia sinds het concilie verlamde de geestelijke en bovennatuurlijke geestdrift in aanzienlijke mate, en in plaats van de aangekondigde lente, kwam er een geestelijke winter. Bekende en onvergetelijke woorden blijven de woorden waarmee Paulus VI na het concilie de geestelijke gezondheidstoestand van

de Kerk eerlijk vaststelde: “We dachten dat er na het concilie een dag van zonneschijn zou komen voor de geschiedenis van de Kerk. In plaats daarvan is er een dag gekomen van wolken, van stormen, van duisternis, van zoeken en van onzekerheid. Wij prediken de oecumene en nemen steeds meer afstand van anderen. We proberen afronden te graven in plaats van ze te vullen”. (preek van 29 juni 1972)

In deze context was het vooral Aartsbisschop Marcel Lefebvre (hoewel hij niet de enige was die dat deed) die op grotere schaal en met een openhartigheid die vergelijkbaar is met die van sommige grote Kerkvaders, begon te protesteren tegen de verwatering en verdunning van het katholieke geloof, met name wat betreft het offerkarakter en de verhevenheid van de H. Mis, die zich in de Kerk voltrok en die zelfs door de hoge autoriteiten van de Heilige Stoel werd gesteund of in ieder geval getolereerd.

In een brief gericht aan Paus Johannes Paulus II, aan het begin van zijn pontificaat, heeft Aartsbisschop Lefebvre op realistische wijze en treffend in een korte samenvatting de ware omvang van de crisis in de Kerk beschreven. Ik ben voortdurend onder de indruk van de scherpzinnigheid en het profetische karakter van de volgende verklaring:

De vloed van nieuwigheden in de Kerk, aanvaard en aangemoedigd door het episcopaat, een vloed die alles op zijn weg – geloof, moraal, de instellingen van de Kerk – teistert, kon de aanwezigheid van een hindernis, een verzet niet tolereren. We hadden toen de keuze om ons te laten meeslepen door de verwoestende stroming en aan de ramp toegevoegd te worden, of om ons te verzetten tegen de wind en de golven om ons katholieke geloof en het katholieke priesterschap te vrijwaren. We konden niet aarzelen. De ruïnes van de Kerk nemen toe: het atheïsme, de immorali-

Mgr. Lefebvre, Verklaring 21 november 1974

teit, de verlatenheid van de kerken; het verdwijnen van de klooster- en priesterroepingen zijn van dien aard dat de bisschoppen erdoor opgewonden raken. (Brief van 24 december 1978)

We zijn nu getuige van het hoogtepunt van de geestelijke ramp in het leven van de Kerk waar Aartsbisschop Lefebvre al veertig jaar geleden zo krachtig op wees.

Bij het benaderen van zaken die betrekking hebben op het Tweede Vaticaans Concilie en zijn documenten, moet men gedwongen interpretaties en de methode van “kwadratuur van de cirkel” vermijden, terwijl men natuurlijk alle respect en de kerkelijke zin (*sentire cum ecclesia*) moet behouden. De toepassing van het principe van de “hermeneutiek van de continuïteit” kan niet blindelings worden gebruikt om duidelijk bestaande problemen te elimineren, of om een beeld van harmonie te creëren, terwijl er schaduwen van vaagheid in de “hermeneutiek van de continuïteit” blijven bestaan. Inderdaad, een dergelijke benadering zou de boodschap dat elk woord van het Tweede Vaticaans Concilie geïnspireerd is door God, onfeilbaar en in volmaakte leerstellige continuïteit met het vroegere magisterium, kunstmatig en niet overtuigend overbrengen. Een dergelijke methode zou de rede, het bewijs en de eerlijkheid schenden en zou de Kerk geen eer aandoen, want vroeg of laat (misschien na honderd jaar) zal de waarheid worden uitgesproken zoals ze werkelijk is. Er zijn boeken met gedocumenteerde en reproduceerbare bronnen, die historisch gezien een realistischer en waarachtiger inzicht geven in de feiten en gevolgen van de gebeur-

tenis van Vaticanum II zelf, de redactie van zijn documenten en het proces van de interpretatie en toepassing van zijn hervormingen in de laatste vijf decennia. Ik beveel bijvoorbeeld de volgende nuttige boeken te lezen aan: Romano Amerio, *Iota Unum: A Study of Changes in the Catholic Church in the 20th century* (1996); Roberto de Mattei, *The Second Vatican Council: An Unwritten Story* (2010); Alfonso Gálvez, *Ecclesiastical Winter* (2011).

Deze punten – de universele oproep tot heiligheid, de rol van de leken in het verdedigen van en het getuigen voor het geloof, het gezin als huiskerk en de leer over Onze Lieve Vrouw – kunnen worden opgevat als de werkelijk positieve en blijvende bijdragen van het Tweede Vaticaans Concilie.

Het Leergezag is de laatste 150 jaar zo overbelast met een krankzinnige papolatrie dat er een sfeer is ontstaan waarin een centrale rol wordt toegekend aan de mannen van de Kerk in plaats van aan Christus en Zijn Mystiek Lichaam, dat op zijn beurt een verborgen leer is. Volgens de visie van de Kerkvaders is de Kerk slechts de maan (*mysterium lunae*), en Christus is de zon. Het concilie was helaas een demonstratie van een zeer merkwaardig “leergezagcentrisme”, gezien het door de omvang van zijn langdradige documenten alle andere concilies ver overtrof. Het concilie gaf echter een prachtige beschrijving van wat het Leergezag is, zoals nooit tevoren in de geschiedenis van de Kerk. Men vindt het in *Dei Verbum*, n. 10, waar is geschreven: “Het leergezag staat niet boven het Woord van God, maar dient het”.

Geestelijke en leerstellige problemen van de geestelijkheid voorafgaand aan het concilie waren niet zo wijdverbreid als in de postconciliaire tijd tot nu toe.

Met “leergezagcentrisme” bedoel ik dat de menselijke en administratieve elementen – met name de overdreven en voortdurende productie van documenten en de frequente discussiefora (onder het motto “synodaliteit”) – in het middelpunt van het leven van de Kerk werden geplaatst. Hoewel de herders van de Kerk de *leeropdracht* altijd ijverig moeten uitoefenen, is de inflatie van documenten, en vaak van lange documenten, verstikkend gebleken. Minder talrijke, kortere en beknoptere documenten zouden een beter effect hebben gehad.

Een treffend voorbeeld van het ongezone “leergezagcentrisme”, waar de vertegenwoordigers van het Leergezag zich niet als dienaren maar als meesters van de traditie gedragen, is de liturgische hervorming van Paus Paulus VI. In zekere zin heeft Paulus VI zichzelf boven de traditie geplaatst – niet de dogmatische traditie (*lex credendi*), maar de grote liturgische traditie (*lex orandi*). Paulus VI durfde een ware revolutie in de *lex orandi* te beginnen. En tot op zekere hoogte handelde hij in strijd met de bevestiging van het Tweede Vaticaans Concilie in *Dei Verbum*, n. 10, waarin staat dat het Leergezag slechts de dienaar van de traditie is. We moeten Christus centraal stellen, Hij is de zon: het bovennatuurlijke, de continuïteit van de leer en van de liturgie, en alle waarheden van het Evangelie die Christus ons heeft geleerd.

Door het Tweede Vaticaans Concilie, en al met Paus Johannes XXIII, begon de Kerk zich aan de wereld te presenteren, te flirten met de wereld en een minderwaardigheidscomplex te manifesteren ten opzichte van de wereld. Toch hebben de geestelijken, vooral de bisschoppen en de Heilige Stoel, de opdracht om Christus aan de wereld te tonen – niet zichzelf. Vaticanum II gaf de indruk dat de katholieke Kerk de wereld om sympathie is gaan smeken. Dit ging verder tijdens de postconciliaire pontificaten. De Kerk smeekt om sympathie en erkenning van de wereld; dit is haar waardig en zal niet het respect verdienen van hen die werkelijk God zoeken. We moeten sympathie vragen aan Christus, aan God, aan de hemel.

Sommigen die kritiek hebben op het Tweede Vaticaans Concilie zeggen dat, hoewel er goede aspecten aan verbonden zijn, het zoiets als een taart is met een beetje gif erin, en dus moet de hele taart eruit gegooid worden. Ik denk niet dat we deze methode kunnen volgen, noch de methode van “het weggooien van de baby met het badwater”. Met betrekking tot een legitiem oecumenisch concilie, zelfs als er negatieve punten zijn, moeten we een algemene houding van respect handhaven. We moeten alles wat werkelijk goed is in de teksten van het concilie evalueren en waarderen, zonder irrationeel en oneerlijk de ogen te sluiten voor wat objectief en klaarblijkelijk dubbelzinnig en zelfs foutief is in sommige van de teksten. Men moet altijd in gedachten houden dat de teksten van het Tweede Vaticaans Concilie niet het geïnspireerde Woord van God zijn, noch zijn het definitieve dogmatische

oordelen of onfeilbare uitspraken van het Leergezag, omdat het concilie zelf deze intentie niet had.

Een ander voorbeeld is *Amoris Laetitia*. Er zijn zeker veel punten die we objectief en leerstellig moeten bekritisieren. Maar er zijn enkele afhandelingen die zeer nuttig zijn, echt goed voor het gezinsleven, bijvoorbeeld over oudere mensen in het gezin: *op zich* zijn ze zeer goed. Men moet niet het hele document afwijzen, maar er het goede uit halen. Hetzelfde geldt voor de teksten van het concilie.

De negatieve gevolgen en de misbruiken die in naam van het concilie werden begaan, waren zo sterk dat ze de positieve elementen die er zijn, overschaduwden.

Hoewel ze allemaal vóór het concilie de anti-modernisteneed van Paus Pius X moesten afleggen, deden sommige theologen, priesters, bisschoppen en zelfs kardinalen het met een geestelijk voorbehoud, zoals latere historische gebeurtenissen hebben aangetoond. Met het pontificaat van Benedictus XV begon een langzame en voorzichtige infiltratie van kerkelijke bedienaren met een wereldse en ietwat modernistische geest in hoge posities in de Kerk. Deze infiltratie groeide vooral bij de theologen, zodat Paus Pius XII later moest ingrijpen door de bekende theologen van de zogenaamde “*nouvelle théologie*” (Chenu, Congar, De Lubac, enz.) te veroordelen en door in 1950 de encycliek *Humani generis* uit te geven. Toch was de modernistische beweging vanaf het pontificaat

van Benedictus XV latent en groeide ze voortdurend. En zo werd aan de vooravond van het Tweede Vaticaans Concilie een aanzienlijk deel van de bisschoppen en de professoren in de theologische faculteiten en seminaries doordrongen van een modernistische mentaliteit, die in wezen leerstellig en moreel relativisme en wereldsgEZINDHEID, liefde voor de wereld is. Aan de vooravond van het concilie hielden deze kardinalen, bisschoppen en theologen van de “vorm” – het denkpatroon – van de wereld (vgl. *Rom. 12, 2*) en wilden de wereld plezieren (vgl. *Gal. 1, 10*). Zij toonden een duidelijk minderwaardigheidscomplex ten opzichte van de wereld.

Paus Johannes XXIII heeft ook een soort minderwaardigheidscomplex ten opzichte van de wereld laten zien. Hij was geen modernist in zijn geest, maar hij had wel een politieke manier van kijken naar de wereld en smeekte de wereld vreemd genoeg om sympathie. Hij had zeker goede bedoelingen. Hij riep het concilie bijeen, dat vervolgens de sluisdeur opende voor de modernistische, protestantse en wereldse beweging binnen de Kerk. Heel veelzeggend is de volgende scherpe opmerking van Charles de Gaulle, president van Frankrijk van 1959 tot 1969, over Paus Johannes XXIII en het hervormingsgezinde begin van het Tweede Vaticaans Concilie: “Johannes XXIII opende de sluisen en kon ze niet meer sluiten. Het was alsof er een dam was ingestort. Johannes XXIII werd overwonnen door wat hij in gang zette”. (zie Alain Peyrefitte, *C’était de Gaulle*, Parijs 1997, 2, 19)

Het gepraat over het “openen van de vensters” voor en tijdens het concilie was een misleidende illusie en een oorzaak van verwarring. Door deze woorden kreeg men de indruk, dat de geest van een ongelovige en materialistische wereld, die in die tijd duidelijk aanwezig was, enkele positieve waarden voor het christelijke leven kon overbrengen. In plaats daarvan hadden de autoriteiten van de Kerk in die tijd uitdrukkelijk de ware betekenis van de woorden “het openen van de vensters” moeten verklaren, die erin bestaat het leven van de Kerk te openen voor de frisse lucht van de schoonheid van de goddelijke waarheid, voor de schat van de altijd-jeugdige heiligheid, voor de bovennatuurlijke verlichting van de H. Geest en de heiligen, voor een liturgie die gevierd en beleefd wordt met een steeds meer bovennatuurlijk, heilig en eerbiedig besef. In de loop van de tijd, tijdens het postconciliaire tijdperk, maakte de gedeeltelijk geopende sluisdeur plaats voor een rampzalige overstroming die enorme schade aanrichtte in de leer, de moraal en de liturgie. Vandaag de dag bereikt het water dat binnenstroomde een gevaarlijk niveau. We beleven nu de piek van de overstromingsramp.

Thans is de sluier opgelicht en heeft het modernisme zijn ware gezicht onthuld, dat bestaat uit het verraad van Christus en het vriend worden van de wereld door haar manier van denken over te nemen. Als de crisis in de Kerk voorbij is, zal het Leergezag van de Kerk de taak hebben om alle negatieve fenomenen die de afgelopen decennia in het leven van de Kerk aanwezig zijn geweest, te

verwerpen. En de Kerk zal dit doen, want zij is goddelijk. Zij zal het precies doen en zal alle fouten die zich hebben opgestapeld, te beginnen met een aantal dubbelzinnige uitdrukkingen in de concilieteksten, corrigeren.

Het modernisme is als een verborgen virus, deels verborgen in verschillende verklaringen van het concilie, maar dat heeft zich nu gemanifesteerd. Na de crisis, na de ernstige geestelijke virale besmetting, zullen de helderheid en de nauwkeurigheid van de leer, de heiligheid van de liturgie en de heiligheid van het priesterleven meer schitteren.

De Kerk zal dit op ondubbelzinnige wijze doen, zoals ze dat in tijden van ernstige leerstellige en morele crises in de afgelopen tweeduizend jaar heeft gedaan. De waarheden van het goddelijk geloofsgoed duidelijk onderrichten, de gelovigen tegen het vergif van de dwaling verdedigen en hen op een zekere manier naar het eeuwige leven leiden, behoort tot de essentie van de goddelijke taak van de paus en de bisschoppen.

De constitutie van het Tweede Vaticaans Concilie, *Sacrosanctum Concilium*, herinnert ons aan de werkelijke aard van de ware Kerk, die “zodanig is, dat het menselijke in haar op het goddelijke is gericht en daaraan ondergeordend, het zichtbare op het onzichtbare, de actie op de contemplatie en het tegenwoordige op de toekomstige woonplaats, die wij zoeken.” (*Inleiding* n. 2)

24 juni 2020

Geboorte van de H. Johannes de Doper

Het lab van Frankenstein en de christelijke levensprincipes van Hugo de Jonge

door Ellen Vader en Door Frankema
Stichting Vaccinvrij | 5 juli 2020 | Wetenschap

Op 12 maart 2020, één dag nadat Tedros Adhanom Gebreyesus op de 11e heeft verklaard dat de COVID-19-uitbraak een pandemie is, verschijnt er een persbericht van farmaceutisch bedrijf Inovio, waaruit het volgende citaat:^{1,2}

“Inovio ontvangt subsidie van de Bill & Melinda Gates Foundation om het testen en opschalen van CELLECTRA® 3PSP’s eigen slimme apparaat voor de intradermale toediening van INO-4800, een DNA-vaccin voor COVID-19, te versnellen”.

De subsidie bedraagt “wederom 5 miljoen” staat in de titel van het persbericht, dus kennelijk komt het bovenop eerdere subsidies.

Foetus-celijn en link met Nederland

Dit Inovio-coronavaccin wordt gekweekt op de celijn HEK-293 afkomstig van de foetus van een ongeboren meisje in Nederland (1972):

“HEK-293 is oorspronkelijk afkomstig van nierweefsel van een meisje dat in 1972 in Nederland werd geaborteerd

Gentechnologie

en dat later in 1973 werd ontwikkeld tot een celijn in een laboratorium.” – Population Research Institute³

Cellijnen van HEK-293 worden eveneens gebruikt door het bedrijf AstraZeneca. Een farmaceutisch bedrijf waarmee Hugo de Jonge in 10 dagen tijd een contract afsloot van naar schatting 185 miljoen Euro voor ‘potentiële COVID-19 vaccins’. Met andere woorden: de koop is al gesloten, nog voordat het vaccin bestaat. Dit is naar ons idee groen licht voor de mogelijkheid van ‘nog sneller dan snel’, om de eerste te zijn die het vaccin op de markt brengt. Hierdoor bestaat er een grotere kans op een riskant vaccin, met name vanwege de nieuwe DNA-technologieën die gebruikt worden voor de

productie en toediening van het COVID-19 vaccin. De vroegtijdige deal stelt de winsten veilig, maar niet de veiligheid voor de bevolking.

Meer info wat betreft de (on)veiligheid van DNA-vaccins (17 juni 2020): De deal van Hugo de Jonge – coronavaccin-contracten in Europa (<https://stichtingvaccinvrij.nl/de-deal-van-hugo-de-jonge-coronavaccin-contracten-in-europa/>)

Meer info over de duistere rol van Bill Gates: <https://stichtingvaccinvrij.nl/politiek/internationale-politiek/bill-gates/> (of gewoon bij Stichting Vaccinvrij onder Politiek & Beleid)

Meerdere deals

Hugo de Jonge heeft aangegeven dat zijn deal met AstraZeneca niet de enige deal is die hij wil sluiten. *“Wij willen wedden op meerdere paarden tegelijk, omdat je van tevoren niet weet wie de race gaat winnen.”*⁴

Wij hebben al aandacht besteed aan het gevaar van het kweken van vaccins op cellijnen van geaborteerde baby's, zo-

Wetenschapper met DNA

als AstraZeneca dat doet, in ons artikel ‘De deal van Hugo de Jonge’, maar het bedrijf Inovio gaat nog een stap verder met een “nieuwe DNA-technologie”. Aangezien het bedrijf Inovio ook in de kopgroep loopt – in Amerika én Europa – willen wij ook dit bedrijf in het voetlicht zetten.

Inovio

De nieuwe technologie van het Amerikaanse biotechbedrijf Inovio gaat alles te buiten. Dit is de nieuwe technologie in één zin:

*“Toediening met het CELLECTRA-apparaat (opm. red.: in plaats van een ‘ouderwetse vaccinspuit’) zorgt ervoor dat het DNA-medicijn efficiënt rechtstreeks in de cellen van het lichaam wordt toegediend, waar het aan het werk kan gaan om een immuunrespons te sturen”.*⁵

Met andere woorden: Er wordt lichaamsvreemd DNA “efficiënt” rechtstreeks in de cel geïnjecteerd. Het roept een immuunrespons op, en daarmee heeft de fabrikant het beoogde effect behaald. Maar wat gebeurt er verder met het lichaamsvreemde DNA als het eenmaal in de cel zit?

Wij lopen er stap voor stap met u doorheen.

In de Franse krant ‘Le Soir’ verscheen op 30 juni 2020 een artikel over “de eerste resultaten van een experimenteel coronavaccin”:^{6,7}

“Het Amerikaanse biotechbedrijf Inovio kondigde dinsdag bemoedigende voorlopige resultaten aan voor zijn vaccinproject tegen het nieuwe coronavirus, dat wordt toegediend aan 40 vrijwilligers in de Verenigde Staten. Volgens een bedrijfspersbericht veroorzaakte het vaccin een immuun-systeemreactie bij 94% van de deelnemers die de zogenaamde fase 1 klinische proef volgden, dat wil zeggen met twee injecties vier weken na elkaar”.

We krijgen mogelijk dus niet één, maar twee griepvaccins (plus voor de “risicogroepen” als derde het normale griepvaccin). Het bedrijf Inovio wordt zwaar gesponsord door Bill Gates, dus dat zal ongetwijfeld in haar voordeel werken in de “race naar een ‘veilig’ vaccin”. Moeten we dat geloven?

“Het Inovio-vaccin, INO-4800 genaamd, omvat het injecteren van een genetische DNA-code in het lichaam van de persoon om een specifieke immuunrespons tegen het SARS-CoV-2-coronavirus te activeren.

Het vaccin wordt met een naald onder de huid ingespoten en vervolgens geactiveerd door een apparaat dat lijkt op een tandenborstel, die een elektrische minipuls afgeeft (van een fractie van een seconde), waardoor het DNA de cellen van het lichaam binnendringt.”^{6,7}

U leest het goed, de nieuwe generatie vaccins wordt toegediend met behulp van een soort tandenborstel waardoor lichaamsvreemd ‘COVID-DNA’ plus naar alle waarschijnlijkheid het

Celletra Inovio

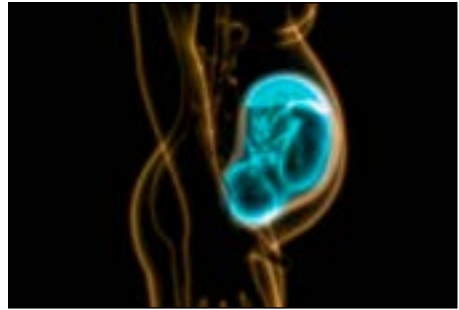
DNA van een geaborteerde (Nederlandse) foetus – geforceerd ingebracht wordt in cellen van ons lichaam.

Waarom willen kritisch denkende burgers geen lichaamsvreemd DNA in hun lichamen laten spuiten?

“DNA is een biochemisch macromolecuul dat fungeert als belangrijkste drager van erfelijke informatie in alle bekende organismen.” – Wikipedia⁸

Wat is de invloed van “horizontale gen-overdracht” (geen familie) – in tegenstelling tot “verticale gen-overdracht” (van ouder op kind)? Vooruitlopend op een volgende deal met een DNA bevattend vaccin, wil Hugo de Jonge ons misschien wel uitleggen wat het effect is van het inbrengen van de erfelijke informatie van – naar wat ons wordt verteld – een levensgevaarlijke ziekte, én het inbrengen van de erfelijke informatie van één foetusmeisje – dat is doorgekweekt tot “cellijnen” waarop vaccins worden geproduceerd – welke nu mogelijk beide in de cellen van een paar honderd miljoen mensen worden geforceerd.

“Inovio, door het Amerikaanse ministerie van Defensie en de CEPI (Coalition for Epidemic Preparedness Innovations) gefinancierd, kondigde ook aan dat het door president Donald Trump was geselecteerd om te proberen honderden miljoenen doses van het vaccin te produceren voor januari 2021.”^{6,7}

We hebben niet zo veel tijd meer om ervoor te zorgen dat voldoende mensen zich dit bewust worden en besluiten tot een collectief NEE tegen experimenten!

Meer info van, en meer info over Inovio

De fabrikant legt op zijn website uit hoe het tandenborstelapparaat, oftewel de nieuwe “CELLECTRA 2000” werkt. Voordat we beginnen, het volgende over “plasmiden”.

Een plasmide is volgens Wikipedia “een cirkelvormige streng DNA die zich buiten het chromosomaal DNA bevindt van sommige eencellige organismen. Met dit DNA kan genetische informatie tussen bacteriën, ook tussen soorten, worden uitgewisseld. Dit is een vorm van horizontale genoverdracht”.⁹

In het BMR-vaccin (Bof, Mazelen, Rodehond) zitten genen van geaborteerde baby’s *onbedoeld* in het vaccin. Dit is via regulier onderzoek in een laboratorium aangetoond door de Italiaanse organisatie Corvelva. Het is een ‘vervuiling’, en zeer verontrustend vanwege insertie-mutagenese (het bin-

ndringen van lichaamsvreemd DNA in het eigen DNA).

Lees alstublieft onze artikelen:

- Open brief aan wetgevers en burgers over de risico’s van foetaal cel DNA in vaccins (<https://stichtingvaccinvrij.nl/open-brief-aan-wetgevers-en-burgers-over-de-risicos-van-foetaal-cel-dna-in-vaccins/>)
- Corvelva – Italiaanse analyses luiden de noodklok over aanwezigheid lichaamsvreemd DNA in vaccins (<https://stichtingvaccinvrij.nl/corvelva-italiaanse-analyses-luiden-de-noodklok-over-aanwezigheid-lichaamsvreemd-dna-in-vaccins/>)
- Onze kinderen worden geïnjecteerd met menselijk foetaal DNA en vaccins zijn veilig? (<https://stichtingvaccinvrij.nl/onze-kinderen-worden-geinjecteerd-met-menselijk-foetaal-dna-en-vaccins-zijn-veilig/>)

We hadden het toen nog over DNA als “vervuiling” van het productiepro-

ces, die terecht kwam in de vaccins en daarom mee ingespoten werd. Maar het nieuwe COVID-19-vaccinapparaat maakt BEWUST gebruik van GEN-OVERDRACHT.

Dit is wat de fabrikant zegt over zijn nieuwe “CELLECTRA 2000”:¹⁰

*“INOVIO’s DNA-medicijnen injecteren geoptimaliseerde ‘plasmiden’ direct intramusculair (in de spieren) of intradermisch (in de huid) in de cellen met behulp van een van INOVIO’s eigen CELLECTRA® smart devices. Het CELLECTRA apparaat gebruikt een korte elektrische puls om kleine poriën in de cel omkeerbaar te openen, zodat de ‘plasmiden’ binnen kunnen komen. Hiermee wordt een belangrijke beperking van andere DNA- en andere nucleïnezuurbenaderingen, zoals mRNA, overwonnen”.*¹⁰

Worden we straks niet langer gevaccineerd met bacteriën en virussen, maar met DNA – afkomstig uit een laboratorium – dat de beoogde antilichamen-respons moet opwekken?

*“Eenmaal in de cel stellen de DNA-plasmiden de cel in staat om het beoogde antigeen te produceren.”*¹⁰

“Eenmaal in de cel”, moeten we maar weer zien hoe we die erfelijke informatie er weer uitkrijgen, als blijkt dat dit schadelijk is. Of zullen we u maar meteen verklappen dat het niet mogelijk is?

Waarom zouden we de bevolking aan riskante DNA-procedures willen blootstellen? Omdat Hugo de Jonge werkt voor het bedrijfsleven, en niet voor de bevolking?

Cijfers in perspectief

We willen graag de sterftcijfers aan COVID-19 in Nederland in perspectief plaatsen door de sterftcijfers van deze infectieziekte naast de sterftcijfers van hart-, en vaatziekten en kanker te zetten.

Kanker

In 2019 stierven er in Nederland volgens het Centraal Bureau voor Statistiek (CBS) 45.000 mensen aan kanker (1 op de 3 sterfgevallen). Bijna 22% hiervan, dat is ruim 10.000 gevallen, stierven aan longkanker.¹¹

Een simpel verbod op het verkopen van sigaretten zou waarschijnlijk al voldoende zijn om 6113 levens (dat is het totale aantal mensen dat in Nederland op 2 juli 2020 aan COVID-19 is gestorven) te kunnen redden.¹² Maar daar gaat het kennelijk niet om. De tabaksindustrie is rijk en machtig, en

Accijnzen en btw per sigaret in 2020

De prijs per sigaret is gemiddeld €7,19/20 = €0,36

In 2016 was de belastingdruk 79%.

79% van 0,31 = 0,28

Per opgerookte sigaret gaat er dus €0,28 naar de belastingen in de vorm van accijns of btw.
Rook je een pakje van 20 sigaretten per dag dan betaal je per dag €5,68 aan belastingen op je sigaretten.

haar lobbyisten bespelen de politici. De overheid verdient op elk pakje sigaretten € 5,68 aan belastingen.¹³ Dat is mooi meegenomen.

En ziekenhuizen verdienen elk jaar miljoenen aan al die duizenden kankerpatiënten die vroeg of laat op de afdeling oncologie belanden, nog afgezien van misschien de jarenlange medische behandeling die zij vóór die tijd voor hun longproblemen hebben gehad. Geen reden voor Hugo de Jonge om levens te redden in dit geval.

Hart-, en vaatziekten

De tweede doodsoorzaak is hart-, en vaatziekten. In 2019 sterven er 37.000 mensen aan hart-, en vaatziekten in Nederland.¹¹ Ook hier zouden we nog wel een paar duizend af kunnen knabbelen met goede voorlichting over voeding. Maar de voedingsindustrie laat zich niet de kaas van het brood eten, dus helaas, daar doet de overheid niet aan.

Infectieziektes

Als er gevochten kan worden tegen infectieziekten is de overheid er als de pinken bij. Zo ook in het geval van COVID-19, zelfs als blijkt dat deze ziekte helemaal niet zo gevaarlijk blijkt te zijn als eerst werd verondersteld. In een artikel van de NOS, gepubliceerd op 2 juli 2020 getiteld: “Meer mensen lijken bestand tegen coronavirus dan tot nu toe gedacht”, stelt hoogleraar Mihai Netea dat naar schatting 45% van de met corona besmette personen geen symptomen heeft.¹⁴

DNA vaccin

De Commissie Cogem

In de media is er volop aandacht voor het ('tijdelijk') genetisch manipuleren voor corona-vaccins. Er verscheen zelfs een poll om de stemming bij het volk te peilen en meer dan 50% van de deelnemers is het ermee eens. In de media verschijnt NIET het bericht van de deskundigen op het gebied van gentechnologie die juist tegen het gebruik hiervan voor COVID-19-vaccins zijn.

Op 24 juni 2020 publiceerde COGEM, Commissie Genetische Modificatie (gevestigd in hetzelfde gebouw als het RIVM in Bilthoven), haar standpunt:

“De COGEM is om advies gevraagd naar aanleiding van een voorstel van de Europese Commissie om de milieurisicobeoordeling voor klinisch onderzoek met genetisch gemodificeerde organismen (ggo's) ten behoeve van de behandeling of preventie van COVID-19 af te schaffen. De COGEM is een sterke voorstander van het verkorten en versoepelen van de procedures zolang de veiligheid voor mens en milieu gewaarborgd blijft, maar is van oordeel dat het generiek opzijzetten van de ggo-regelgeving, en het toelaten van ggo's zonder dat een milieurisicobeoordeling is uitgevoerd, ONVERANTWOORD en DISPROPORTIONEEL is vanuit het oogpunt van de veiligheid voor mens en milieu.”¹⁵

Destructief beleid, dat niet te stoppen is?

Er is gebleken dat het beleid van kabinet Rutte-III niet transparant is,

onnoemelijk veel emotionele en economische schade aanricht, en onze grondrechten schaadt. Er is zeer veel informatie hierover te vinden (o.a. bij: www.viruswaan.zin).

Wij beperken ons in dit artikel tot onze minister van Volksgezondheid.

Minister van Volksgezondheid Hugo de Jonge, lijkt voor de Tweede Kamerleden en de massa een flitsende politicus te zijn; daadkrachtig, strak pak, mooie schoentjes. En hij gaat ons redden? De coronacrisis maakt veel duidelijk. Onder andere dat niets is wat het lijkt, inclusief Hugo de Jonge.

“Het kabinet zet liefst 700 miljoen euro opzij om alle Nederlanders zo snel mogelijk aan een coronavaccin te helpen. Opmerkelijk is dat minister Hugo de Jonge inhoudelijke vragen over vaccindeals alleen via een vertrouwelijke brief aan de Tweede Kamer wil beantwoorden. Sterker nog, de bewindsman heeft die brief inmiddels gebombardeerd tot staatsgeheim vanwege ‘informatie die ernstige schade kan toebrengen aan het belang van Nederland of zijn bondgenoten’. – AD (2 juli 2020)¹⁶

Zowel het Outbreak Management Team (OMT) als Hugo de Jonge komen weg met een totalitair en oncontroleerbaar beleid. Zou hij niet op het matje geroepen moeten worden? Kennelijk betekent het uitroepen van een pandemie een startschot voor het tekenen van contracten en gouden mogelijkheden voor een politieke carrière. ... Hugo de Jonge is bezig met zijn carrière als lijsttrekker van het CDA

en heeft zelfs de ambitie om premier te willen worden van Nederland.¹⁴

Op brandbrieven van de Stichting Vaccinvrij, en zelfs op WOB-verzoeken gericht aan Hugo de Jonge met betrekking tot ontbreken van onafhankelijke veiligheidsstudies krijgen wij geen antwoord van het ministerie van VWS. En wij niet alleen, burgers die kritisch nadenken en vragen hebben worden weggezet als “antivaxxers”, en vervolgens genegeerd. Het voelt een beetje alsof je een auto koopt (de burger betaalt ten slotte al die vaccins), waarvan de remmen het niet doen, en de garage niet wil luisteren naar het probleem.

De bevolking maakt zich zeer ongerust en niet zonder reden. Landgenoot Frank Ruesink kreeg op de vraag aan De Jonge of hij wel eens heeft getwijfeld over de veiligheid van vaccinaties het antwoord: “Nooit.” Hugo de Jonge is volledig bereid om de Nederlandse bevolking bloot te stellen aan een in onze ogen onnodig en potentieel zeer gevaarlijk vaccin. Nogmaals: lichaamsvreemd DNA spuit je in één seconde de cellen in, maar hoe krijg je het weer uit, als zou blijken dat er risico’s aan verbonden zijn?

De media hebben laten zien dat zij bereid zijn om alles te plaatsen, zolang het maar “één kant van de zaak is”. Maar er is geen reden om – uitgaande van de cijfers van het RIVM – de maatregelen aan te houden op dit moment. Behalve dan dat de mondkapjes en de 1.5 meterafstand en de schermen in de winkels enz. onze angst blijven voeden terwijl de politiek op zomer-

reces is. De burgers blijven bang voor COVID-19, terwijl ze eigenlijk bang zouden moeten zijn voor het vaccin dat ons te wachten staat.

Gezien het bovenstaande, met name over DNA-vaccins, vragen wij ons ondertussen af hoe Hugo de Jonge zijn politieke ambitie in overeenstemming brengt met zijn Christelijke levensprincipes. God vergeeft ons al onze zonden?

1. <https://www.nu.nl/coronavirus/6033756/who-bestempelt-corona-uitbraak-officieel-als-pandemie.html>
2. [INOvio Receives New \\$5 Million Grant to Accelerate Scale Up of Smart Delivery Device for Its COVID-19 Vaccine](https://www.inovio.com/news-releases/news-releases-details/2020/INOvio-Announces-Positive-Interim-Phase-1-Data-For-INO-4800-Vaccine-for-COVID-19/default.aspx)
3. https://www.pop.org/which-covid-19-vaccines-are-being-developed-with-fetal-cell-lines-derived-from-aborted-babies/?fbclid=IwAR2WoYqyZiQdsuvCA_LWtw-HqIUaOVHUNNN-cdreuqISndT-tPOC4W5Wkfe8
4. <https://www.rijksoverheid.nl/ministeries/ministerie-van-volksgezondheid-welzijn-en-sport/nieuws/2020/06/13/mogelijk-coronavaccin-voor-europa-gecontracteerd>
5. <https://www.inovio.com/dna-medicines-technology/>
6. <https://www.lesoir.be/310442/article/2020-06-30/resultats-preliminaires-positifs-pour-un-vaccin-experimental-contre-le>
7. <http://ir.inovio.com/news-releases/news-releases-details/2020/INOvio-Announces-Positive-Interim-Phase-1-Data-For-INO-4800-Vaccine-for-COVID-19/default.aspx>
8. <https://nl.wikipedia.org/wiki/Desoxyribonucle%C3%AFnezuur>
9. <https://nl.wikipedia.org/wiki/Plasmide>
10. <https://www.inovio.com/dna-medicines-technology/>
11. <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2020/27/54-percent-sterfgevallen-in-2019-door-kanker-of-hart-en-vaatziekten#:~:text=In%202019%20overleden%20151%20885,was%2070%20jaar%20of%20ouder>
12. https://www.who.int/docs/default-source/coronavirus/situation-reports/20200704-covid-19-sitrep-166.pdf?sfvrsn=6247972_2
13. <https://www.jellinek.nl/vraag-antwoord/hoeveel-accijns-wordt-er-geheven-op-een-sigaret/>
14. <https://www.ad.nl/politiek/hugo-de-jonge-wil-cda-lijst-trekker-en-premier-worden-aec3aa5b/>
15. <https://cogem.net/publicatie/cogem-advies-n-a-v-voorstel-ec-om-de-milieu-risicobeoordeling-bij-klinische-studies-t-b-v-behandeling-en-preventie-covid-19-af-te-schaffen/>
16. <https://www.ad.nl/binnenland/mondkapjes-vaccins-en-tests-zijn-een-aanslag-op-de-schatkist-a871f67e/>

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Eerwaardig Vat, bid voor ons.

Deze aanroeping, die in het Latijn luidt *vas honorabile*, zouden we nauwkeuriger in onze taal weergeven door *erevat* of *pronkvat*; want deze eretitel is onbetwistbaar ontleend aan de Apostel Paulus, waar hij vraagt: “Staat het de pottenbakker niet vrij, om met het leem naar welgevallen te handelen, en om van dezelfde klomp klei een pronkvat te maken of een vat voor gewoon gebruik?” (*Rom. 9, 21*) of waar hij aan Timoteüs schrijft: “In een voornaam huis bevinden zich niet slechts zilveren vaten, maar ook houten en aarden; zijn sommige van deze pronkvaten, andere daarentegen zijn voor het gewoon gebruik bestemd”. (*2 Tim. 2, 20*)

God, de Meester-Pottenbakker, heeft alle mensen uit hetzelfde leem gevormd, want allen, ook de allerheiligste Maagd niet uitgezonderd, stammen af van Adam en Eva. Maar toch, welk een verschil onder de mensen! Zijn er buitengewoon begaafd, anderen zijn, wat de geestesvermogens betreft, minder bedeed, sommigen zelfs zijn er totaal van beroofd. Munten er

uit door een prachtige lichaamsbouw, anderen zijn daarentegen met allerlei gebreken behept; en er zou waarlijk geen einde aan komen, als wij al de verschillen onder de mensen op lichamelijk of zedelijk gebied wilden opsommen, m.a.w. er zijn mensen die pronkvaten genoemd mogen worden, en anderen, die als meer gewone vaten beschouwd moeten worden.

Om de kring nog nauwer te trekken: alle gelovigen zijn kinderen van de H. Kerk, want allen hebben hetzelfde Doopsel, dezelfde H. Geest, dezelfde genade ontvangen; allen ook worden gesterkt en gevoed door dezelfde sacramenten, aan allen worden dezelfde genadehulpmiddelen aangeboden; en toch, welk een verschil onder hen! De heiligen bereiken de hoogste sporten op de ladder van de zedelijke grootheid, terwijl de zondaars langs de aarde kruipen, en zich met welgevallen in het slijk wentelen; daar zijn er zelfs die hun leven doen opgaan in haat tegen God. Zijn de eersten pronkvaten, de anderen zijn het zeker niet.

Wij mogen bij deze aanroeping niet uit het oog verliezen, dat bij beeldspraak rekening moet worden gehouden, zowel met het karakter van het beeld, als met de natuur van het toegepaste. Het vat is hier beeld, en het vat nu is iets stoffelijks; doch dit beeld wordt toegepast op de mens, die een verstandig wezen is; daarom mogen de eigenschappen van het vat, stoffelijk als het is, niet altijd naar voren treden bij haar toepassing op de mens. Zo wordt een vat als pronkstuk beschouwd of voor

gewoon gebruik bestemd, volgens de grotere zorg waarmee het afgewerkt is, volgens het gebruik dat men er van wil maken, of naar de stof waaruit het vervaardigd is. Uit goud bij voorbeeld, worden geen vaten gemaakt, die voor alledaags gebruik bestemd zijn.

Doch niet alleen uit goud of uit een ander kostbaar metaal worden pronkstukken gemaakt, maar ook uit leem kan de pottenbakker vaten vervaardigen, die om hun schoonheid in ere worden gehouden. Wanneer hij echter overtuigd is, dat zijn vaatwerk voor gewoon, alledaags gebruik zal dienen, dan doet hij ook geen moeite, om het fijn af te werken en er een kunststuk van te maken.

Uit deze gegevens moet men dus besluiten dat wij onmogelijk uit de woorden van de H. Paulus, of uit de eretitel van de litanie de gevolgtrekking mogen afleiden, dat sommige mensen zonder verantwoordelijkheid ter wereld komen, zodat het hun schuld niet is, als zij geen pronkvaten worden, een zondig leven leiden en ellendig verloren gaan. Altijd immers kan de mens, als hij slechts wil, een goed gebruik maken van zijn verstand en vrije wil, en zijn ziel tot een pronkvat omscheppen; als

Katholieke jeugd

hij een waardeloos vat blijft, dan draagt hij alleen de schuld, omdat hij het heeft verwaarloosd zich met Gods genade tot een voorbeeldig christen op te werken.

Daarom kan toch niet worden geloochend, dat God onder de zielen lievelingen heeft, d.w.z. zielen die door Hem werden uitverkoren tot hoge heiligheid, en tot die verkiezing een bijzonder gelukkige aanleg en een uitgelezen voorbereiding hebben gekregen. Reeds bij de geboorte of het Doopsel van sommige heiligen gebeurden er wonderbare dingen, die van buitengewone genaden getuigden; en de getuigen van die wonderen stelden zich dan de vraag, die ook de bekenden van Zacharias en Elisabeth bij de geboorte van Johannes, de Boetgezant, hebben geuit: “Wat zal er toch worden van dat kind?”

God is vrij in het uitdelen van Zijn gaven. Troostvol is het te mogen weten dat alle mensen voldoende genaden ontvangen om hun zaligheid te bewer-

Omnia instaurare in Christo

ken, maar toch blijft het waar dat er in de heilsorde geheimen zijn, die wij, met ons bekrompen mensenverstand nooit zullen kunnen doorgronden. In plaats van ons in zulke geheimen te verdiepen, laten wij liever de goede God bedanken, omdat Hij ons, zonder de minste verdienste van onze kant, het licht van het geloof heeft geschonken, en ons tot op de dag van heden in de deugd heeft bewaard.

Maria is een meesterstuk van God. Zeker, de gezegende Moeder van de Zaligmaker is uit hetzelfde leem gevormd als wij, maar in haar lichaam, dit aarden vat, stortte de Almachtige een ziel van het zuiverste goud. In die ziel wordt niets aangetroffen, dat God maar enigszins kon mishagen: geen erfzonde, geen andere zonden, geen onvolmaaktheid, geen neiging tot het boze, niets dan heerlijke gedachten en de verhevenste strevingen. God zelf versierde die ziel met al de bovennatuurlijke gaven, die slechts met de menselijke natuur verenigbaar zijn. Maria's verstand keerde zich uit innerlijke drang naar God en het eeuwige, en dat verstand, vrij van de driftennevels, die de geest van gewone stervelingen verduisteren, peilden om zo te zeggen de diepste geheimen van Gods oneindigheid en liefde. Haar wil, als vanzelf zich buigend onder de leiding van het verstand, volgde het in zijn heerlijk streven, zodat Maria zich ieder ogenblik meer tot God voelde aangetrokken, en haar liefde tot Hem haar vlammen steeds hoger joeg.

Een pronkvat was Maria's ziel, want heerlijker drijfwerk zal geen sterfe-

Boodschap van de Engel

lijke hand te voorschijn brengen, dan wat Gods hand aan deugdenpracht in haar had uitgebeiteld en gedreven. Een pronkvat ook om de schatten die de Allerhoogste daarin had neergelegd, om de heerlijke geur van deugden en godsvrucht, die er uit opsteeg, en om de kostbare gaven waarvan het ten gunste van de arme mensheid overvloedt, want, zegt de H. Bernardus: *plena sibi, superplena nobis*, was Maria voor zichzelf vol van genade, voor ons liep zij van genade over.

Maria was een pronkvat in de ogen van de goddelijke Werkman, die fier mocht zijn over Zijn meesterstuk; een pronkvat in de ogen van de engelen en heiligen, die het niet genoeg kunnen

bewonderen gedurende geheel de eeuwigheid; een pronkvat in de ogen van de H. Kerk, die rusteloos haar bewondering uitstort in deze woorden: *tota pulchra es Maria, et macula non est in te*: geheel schoon zijt gij, o Maria, en in u is niet de minste vlek.

Gebed: O goede Moeder Maria, ofschoon uw onwaardige kinderen, toch hebben wij het voorrecht onder de verhevenste van Gods zichtbare schepselen geteld te worden. Door het zuiverende water van het Doopsel is onze ziel een eerwaardig vat geworden, omdat de aanbiddelijke Drie-eenheid er haar verblijf heeft gevestigd. Hebben wij later het ongeluk gehad dit pronkvat door de zonde te bezoedelen, nauwelijks hadden wij, door een rouwmoedige Biecht onze misslagen betreurd, of de drie goddelijke Personen kozen opnieuw ons binnenste tot Hun tempel en troon. O verleen ons de genade het vat van onze ziel, door een leven van deugd in ere te houden, en laat nooit toe dat wij, door het aardse verblind en misleid, van dit pronkstuk, door de zonde, een vat van verwerping te maken.

Oefening: Zich 's avonds nooit met een doodzonde op het geweten gaan slapen, maar eerst vóór het kruisbeeld neergeknield om vergiffenis bidden, en ons zelfs de gewoonte eigen maken, iedere avond een akte van berouw te verwekken.

... wordt vervolgd ...

Woorden volstaan niet – er zijn daden nodig!

Pater Karl Stehlin, geestelijk directeur van de Militia Immaculatae (M.I.) volgens de traditionele observantie, heeft een boek geschreven, getiteld *De Onbevleete, ons ideaal*. Hierna volgt de vertaling van een deel uit dit boek, dat betrekking heeft op het werk en het leven van de Ridder van de Onbevleete, dus de personen die lid zijn van de M.I., met name in onze huidige (eind)tijd.

De Militia Immaculatae, opgericht door Pater Kolbe, is voor alles een levensideaal: aan de ene kant geeft men zich geheel en al aan de Onbevleete – dat is de persoonlijke bekering en heiliging door Maria – aan de andere kant spant men zich in opdat ook anderen zich geheel aan Maria toewijden – dat is het apostolaat, de naastenliefde. Men gebruikt alle mogelijke middelen voor de bekering en de heiliging van de naaste door de Onbevleete, die alleen de Middelaars van alle Genade is.

Het lidmaatschap van de M.I.

De basis, de eerste graad van de M.I. is het individu, de Ridder, die zichzelf persoonlijk en individueel geheel en al toewijdt aan de Onbevleete, en rekening houdend met zijn levensstaat, de omstandigheden en zijn levenswijze,

alle toegestane en mogelijke middelen gebruikt om de overwinning voor de Onbevleete te behalen.

De M.I. kent dus eigenlijk geen drempel: iedereen kan Ridder van de Onbevleete worden, het is genoeg als men in ieder geval de wil heeft zich toe te wijden aan de H. Maagd en te werken aan het heil van de zielen. Pater Kolbe kende de mensen, hij kende hun zwakheden, maar hij kende ook de macht van de Moeder van God om te transformeren, om om te vormen. Zij leidt degene die zich onder haar bescherming stelt en die zich serieus aan haar toewijdt onfeilbaar naar de hoogste toppen van de heiligheid. De M.I. is dan ook op zichzelf al een school van het innerlijk leven. Zoals een mal vormt dit grote ideaal de ziel van een Ridder die geen tegenstand opwerpt tegen de werking van de Onbevleete;

Pater Stehlin

langzaam maar zeker vormt zich in zijn ziel een manier van leven die geheel doordrongen is van de geest, het doel, de middelen en de werken van de M.I.

Men zou kunnen denken dat deze eerste graad van de M.I. de laagste is, een inleiding om het zo maar te zeggen, zonder al te hogen eisen en met een ideaal dat beperkt lijkt. Verre van dat. Zelfs al richt Pater Kolbe zich tot elke christen van goede wil, en hij slechts het minimum vraagt om een goede Ridder te zijn (te weten het dragen van de medaille en het doen van het schietgebedje van de M.I., en dat zelfs niet eens op straffe van zonde), toch eist hij tevens dat de Ridder in zijn persoonlijk leven al zijn talenten ontwikkelt, dat hij alle toegestane en mogelijke middelen gebruikt en dat hij verteerd wordt door 'de ijver voor Gods huis'. Daaraan ziet men hoe geniaal het idee is om het apostolaat van de M.I. over te laten aan de ijver

en de voorzichtigheid van een ieder persoonlijk.

Waaruit bestaat de ware ijver? De ijver drijft ons te werken voor ons ideaal, niet op een gewone manier, maar met energie, enthousiasme en vurigheid. De ijver is een onverzettelijke wil die recht op het doel afgaat, die niet ontmoedigd raakt bij het eerste het beste obstakel en die niet terugdeinst voor offers en verwondingen.

Waaruit bestaat de bovennatuurlijke voorzichtigheid? Die bestaat uit het maken van een realistische en redelijke keuze van de beste middelen om het doel op de meest zekere, snelste en beste wijze te bereiken. De voorzichtigheid vereist een objectieve kijk op de zaken, zij beschouwt het concrete leven van alledag met alle omstandigheden, gebeurtenissen, plichten, om vervolgens de beste middelen te kiezen om de algehele toewijding te verwerkelij-

ken en anderen mee te nemen naar de Onbevlekte.

De strijd, het strijdveld en het goede voorbeeld

Degene dus, die de gehele betekenis van de eerste graad van de M.I. begrijpt, en waaruit zijn missie van eenzame strijder bestaat, hij alleen dringt, zonder enige menselijke hulp, door in de gelederen van de vijand. Hij is niet slechts omgeven door vijanden, hij leeft midden onder hen, hij is ‘in de wereld maar niet van de wereld’. Zelfs al doet hij niets buitengewoons, dan nog hebben de anderen snel in de gaten dat hij niet is zoals zij, dat hij niet dezelfde principes heeft, dat hij anders leeft. Dat wekt hun nieuwsgierigheid op, en op deze wijze zijn al meerderen tot het geloof gekomen. Anderen, de meesten misschien, raken geïrriteerd, want zo wordt hun geestelijke rust verstoord, een rust die overigens slechts ogenschijnlijk is. Een dergelijk mens stoort hen, want hij bezorgt hen een slecht geweten. Daarom wordt hij tot een randfiguur gemaakt, bespot, het zwijgen opgelegd of nog erger. Dat alles neemt de Ridder op zich. En, juist omdat hij alleen ervoor staat, moet hij, wegens zijn zwakte, bijzonder in vereniging met de Onbevlekte leven, meer dan andere stervelingen putten aan die bron van genaden en de wereld vluchten, als hij niet wil omkomen in het gevaar. Dat inspireert nu juist de bovennatuurlijke voorzichtigheid. Bekende voorbeelden van onze tijd tonen aan waartoe een Ridder in staat is: was Pater Kolbe niet immers ook eerst een eenzame strijder? Heldhaftige figuren

als Louis-Marie Grignion de Montfort en onlangs Edel Quinn laten zien welk een graad van heldhaftigheid een eenzaam strijdende Ridder van de Onbevlekte kan bereiken. Het is zeker niet lichtvaardig te beweren dat de stichter van de Priesterbroederschap St. Pius X, de apostel van Jezus en Maria, Monseigneur Lefebvre, van Maria, aan wie hij geheel en al was toegewijd, de kracht kreeg om praktisch geheel en al alleen te weerstaan aan het ensemble van de modernistische machten.

Maar waarmee strijdt de Ridder van de Onbevlekte? Behalve de algemene middelen die hierboven genoemd zijn, en waarbij gebed en offer de grootste plaatsen innemen, is zijn belangrijkste middel tot apostolaat die van het goede voorbeeld.

“Elke Ridder moet degenen die hem omringen, zijn familie, zijn kennissen, zijn collega’s van het werk, als zijn werkerterrein beschouwen, om hen allen voor de Onbevlekte te winnen. Laat je niet ontmoedigen door de onverschilligheid en de kwaadaardigheid; de genade van God, door de Onbevlekte, zal sterker zijn. ... Je moet je hele gezin winnen voor de Onbevlekte, dat is jouw werkveld. Jouw wapens zijn het gebed, het goede voorbeeld en de goedheid, vooral een grote zachtmoedigheid en goedheid, die als een weerspiegeling zijn van de goedheid van de Onbevlekte.” (Brief van Pater Kolbe aan een lezer, 12-9-1924, BMK p. 323)

“Een missionaris vertelt: op een dag komt een intelligente hindoe hem bezoeken en uit het verlangen om zich te

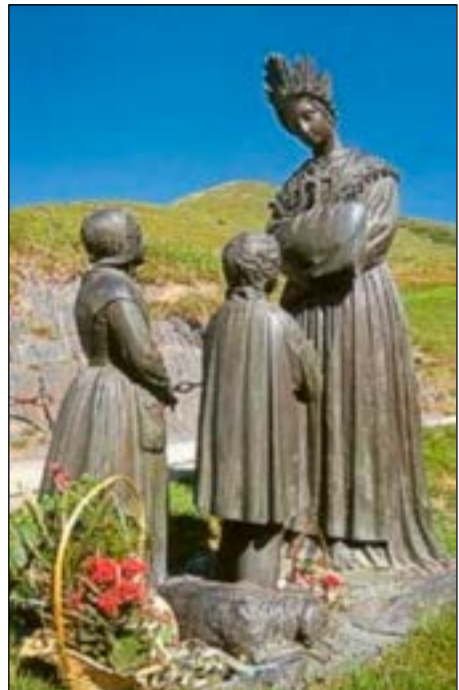
bekeren tot het katholicisme. De verbaasde priester vraagt hem de reden hiervan. De man antwoordt dat hij eerst niet in het celibaat van de katholieke priester-missionarissen geloofde, maar dat hij lange tijd de missionarissen had geobserveerd en er op die manier van overtuigd raakte, en dat hij meende dat de katholieke godsdienst waar moest zijn als ze een dergelijke kracht verleende. Zo is het nog altijd: de mensen willen de christelijke geloofsleer in daad zien.” (Conferentie van Pater Kolbe van 13-2-1938, KMK p. 205)

“Hét middel om de M.I. uit te breiden is dus ons leven. De H. Paulus richt zich aldus tot de gelovigen: “Wees mijn navolgers, zoals ik dat ben van de Christus”. Doe zoals ik. Ieder onder ons moet hetzelfde doen en uitroepen met de H. Paulus: ‘Wees volmaakt ...’ In woorden, maar tenminste in de geest, moeten we ons gedragen op een zodanige manier dat iedereen ons kan navolgen, en zo is het dat we onszelf heiligen. Dat is onze grootste missie: door het voorbeeld laten zien wat een Ridder van de Onbevleete is.” (Conferentie van Pater Kolbe 5-3-1939, KMK, p. 338)

De opdracht van de M.I. in onze tijd

Te La Salette in Frankrijk, waar Onze Lieve Vrouw in 1846 verscheen aan twee kinderen, beschreef zij ons huidige tijdperk als volgt:

“Een voorloper van de antichrist zal met zijn troepen van meerdere naties tegen de ware Christus, de enige Redder van de wereld, strijden; hij zal

O.L. Vrouw van La Salette

veel bloed vergieten en zal de godsdienst willen vernietigen om zichzelf als een god te laten beschouwen ... Voordat dit gebeurt, zal er een soort van valse vrede in de wereld zijn; men zal er slechts aan denken zich te vermaken; de slechten zullen zich overgeven aan allerlei soorten zonden; maar de kinderen van de H. Kerk, de kinderen van het geloof, mijn ware navolgers, zullen groeien in de liefde tot God en in de deugden die mij het meest dierbaar zijn. ... Rome zal het geloof verliezen en de zetel worden van de antichrist. De duivelen in de lucht zullen met de antichrist grote wonderen doen op de aarde en in de lucht, en de mensen zullen steeds meer bedorven raken”. (*L'apparition de la Très Sainte Vierge*)

sur la montagne de La Salette ; avec l'imprimatur de Mgr. l'Evêque de Lecce, p. 21-22)

De apostelen van de laatste tijd

Wij beleven op dit moment de Goede Vrijdag van de mystieke Bruid van Christus, de H. Kerk. Zoals voorheen op Calvarië zo is het ook heden ten dage: Christus wordt verraden en miskend door het merendeel, slechts een klein groepje blijft hem trouw, bijeen dicht bij de Moeder van Smarten aan de voet van het Kruis. Wat is nodig om tot haar kinderen gerekend te worden? “Doch wat zullen die dienaars, die slaven, die kinderen van Maria zijn?” vraagt de H. Louis-Marie Grignion de Montfort. De beschrijving die men er-

H. Grignion de Montfort

van geeft, is een groot ideaal, dat we eerst moeten bestuderen om het vervolgens steeds trouwer weer te geven en er ons tenslotte geheel mee te vereenzelvigen. Het toont ons aan hoe we ons moeten gedragen in die beslissende strijd:

“Gelouterd door het vuur van grote wederwaardigheden en innig aan God verkleefd, dragen zij het goud van de liefde in het hart, de wierook van het gebed in de geest en de mirre van de versterving in het lichaam, en ze zullen overal voor de armen en de nederigen de goede geur van Jezus Christus zijn, maar voor de groten, rijken en hovaardigen van deze wereld een doodsreuk. Zij zullen donderende wolken zijn, die bij de minste adem van de H. Geest door de lucht vliegen. Zonder zich ergens aan te hechten, zonder zich ergens over te verwonderen of om te bekreunen, zullen zij de regen van Gods woord en van het eeuwige leven overal uitstorten. ...

Zij zullen ware leerlingen van Jezus Christus zijn, in de voetstappen tredend van Zijn armoede, nederigheid, wereldverachting en liefde, en de weg Gods prediken naar de zuivere waarheid, volgens het H. Evangelie, en niet volgens de grondstellingen van de wereld, zonder zich om iemand te bekreunen, zonder onderscheid van persoon en zonder enige sterveling, hoe machtig ook, te ontzien, aan te horen of te vrezen.

Zij zullen het tweesnijdend zwaard van Gods woord in de mond houden, de bebloede standaard van het Kruis op hun schouders dragen, het kruisbeeld in de rechter-, de Rozenkrans in de linkerhand, de heilige

namen van Jezus en Maria op het hart en de zedigheid en versterving van Jezus Christus in heel hun gedrag”. (Gouden Boek no. 56-59)

De H. Maagd besluit haar boodschap in La Salette met de volgende oproep:

“Ik richt een dringende oproep naar de aarde: Ik roep alle ware leerlingen van de levende God, die heerst in de hemelen; ik roep alle ware navolgers van de mensgeworden Christus, de enige en ware Redder van de mensen, degenen die zich aan mij hebben gegeven opdat ik ze naar mijn goddelijke Zoon zou leiden, degenen die ik zogezegd draag in mijn armen, degenen die leven naar mijn geest; tot slot roep ik de apostelen van de laatste tijden, de trouwe leerlingen van Jezus Christus die leefden in de minachting van de wereld en van zichzelf, in de armoede en in de nederigheid, in de minachting en in de stilte, in het gebed en in de versterving, in de kuisheid en in de vereniging met God, in het lijden, en ongekend door de wereld. Het is tijd dat ze tevoorschijn komen en de aarde komen verlichten. Ga, en vertoon u als mijn geliefde kinderen; ik ben met u en in u, mits uw geloof het licht is dat u verlicht in deze ongelukkige dagen. Dat uw ijver u maakt als hongerend naar de glorie en de eer van Jezus Christus. Strijdt, kinderen van het licht, u, het kleine aantal dat u ziet; want hier is de tijd der tijden, het einde van de einden”. (*L'apparition de la Très Sainte Vierge*, op. cit. p. 23)

De deugd van trouw

De M.I. is opgericht in deze strijdgeest:

“De Ridder van de Onbevleete staat niet onverschillig tegenover het kwaad dat zich verspreidt, maar hij verafschuwt het met geheel zijn hart en hij vervolgt te pas en te onpas, op elke plek en in elke tijd het kwaad dat de zielen vergiftigt. (*L'idéal de la M.I.*, Niepokalanow, 1996, p. 70) Nu de kwade geest niet stiltzit, maar daarentegen snel handelt volgens een goed opgesteld plan, zouden wij ons dan permitteren te aarzelen in onze werken, hier in Niepokalanow, de Stad van de Onbevleete, wegens onbeduidende redenen: het gaat om zielen, om de verovering van de gehele wereld en van elke ziel in het bijzonder voor de Onbevleete, het gaat om de heiliging van alle zielen door de Onbevleete, tot aan het einde der tijden. Er zou een grote schade uit voortvloeien voor het heil van de zielen”. (*Ibid.* p. 77)

Het kleine aantal van diegenen die trouw zijn gebleven, zal op heel bijzondere wijze vervolgd worden door de hel. Als ze op zichzelf waren aangevoelen, zouden ze onvermijdelijk verloren zijn, ze zouden geen weerstand kunnen bieden aan al die verschillende verleidingen en slimmigheden van de slang. Het is daarom dat de Redder Zijn overstelpte kinderen naar Maria leidt. Zij is ons gegeven voor de laatste tijden, als Overwinnares in alle strijdtoneelen van God. Zij verzamelt haar trouwe kinderen in een klein leger, in een geestelijke wereld, geheel doordrongen van haar aanwezigheid, van haar zuiverheid, van haar schoonheid en van haar macht. Het gaat er niet om zich in nog een extra broederschap in te schrijven, niet uiterlijk tot het M.I. te

behoren, maar eenvoudigweg – en dat is wel het belangrijkste – dat degene die trouw wil blijven aan Christus, zich aan Maria toewijdt, op welke manier dan ook, en dat hij leeft volgens deze toewijding.

De M.I. geeft hem een middel in handen om trouw te blijven in deze strijd: het voorbeeld van Pater Kolbe, de geschiedenis van de M.I., maar vooral haar innerlijke structuur, die zo goed beantwoordt aan de noden van onze tijd en die bovendien perfect is aangepast aan de moderne mens. Tot slot het belangrijkste: betreffende ons zielenheil en dat van anderen zal men moeilijk een ander werk vinden dat zozeer zal helpen om dit woord van Christus te verwerken: “Wees trouw tot aan de dood en Ik zal je de kroon van het eeuwig leven geven!”.

Aan het eind zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren

Het is een geopenbaarde en onfeilbare waarheid dat aan het eind van de tijden Christus zal wederkeren om te oordelen levenden en doden en dat Zijn Rijk geen einde zal hebben: dat is de laatste en definitieve overwinning van onze Redder, zoals de H. Paulus schrijft:

“Daarna komt het einde, als Hij het Koningschap aan God en de Vader overdraagt, na alle heerschappij en alle macht te hebben vernietigd. Want Hij

moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd. ... Zodra dus alles aan Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zichzelf onderwerpen aan Degene, die alles aan Hem onderwierp, opdat God zij: Alles in allen”. (*1 Kor. 15, 24-28*)

Zoals de morgenster de zon voorafgaat, zo zal de triomf van Maria die van Christus voorbereiden. Dat is waarom de eerste belofte van de Verlosser in deze termen spreekt over Maria: “Zij zal u de kop verpletteren”. En de Kerk, in haar liturgie, richt zich in deze woorden tot Maria: “Gij alleen hebt alle ketterijen in de wereld vernietigd!” Te Fatima horen we uit de mond van Maria de troostvolle woorden: “Aan het eind zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren”. (Verschijning te Fatima, 13 juli 1917) En Pater Kolbe drukt er als volgt zijn overtuiging over uit:

“Het is zeker dat het de wil van God is dat de Onbevleete alle harten verovert. Wanneer zal zij heersen in de wereld? Wanneer zal er in ieder land een Stad van de Onbevleete worden opgericht? Wanneer zal de Wonderdadige Medaille op de borst van eenieder worden gedragen, wanneer zullen alle harten op de gehele wereld voor haar kloppen? Dat ieder van ons zich inspant alsmaar meer zijn toewijding te verdiepen: ik denk dat er geen beter middel is om dit gezegend ogenblik te bespoedigen”. (*L'idéal de la M.I.* op. cit. p. 77)

Bron: *L'Immaculée Notre Idéal*, Pater Karl Stehlin FSSPX, Kolbe Publications 2016, deel 5 H. 1, deel 6 H. 4.

Marielle Verbeek

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

September:

Voor onze scholen en allen die daar werkzaam zijn!

Oktober:

Tot eerherstel van de heiligschennissen tegen de allerheiligste Maagd Maria!

Onze Lieve Vrouw's beste bewijs: Bernadette deel 3

Beste Kruisvaarders,

“De dag van het grote mirakel”?
Eugénie-tje

Lourdes, grot Massabielle. Donderdag 4 maart 1858. De dag dat velen “het wonder” verwachten. 8000 man! Tot op de flanken van de bergen! De politie handhaaft de orde. De overheid heeft een extra bruggetje gemaakt, zodat méér mensen zonder gevaar de grot kunnen bereiken. En ja: Berna-

dette Soubirous, het veertienjarige onschuldige, maar weerbare zienster-tje is er. En de “mooie Dame”? Ook! Nu voor de voor de vijftiende keer. Het einde van een reeks van 14 dagen. Daarom verwachten er zovelen “een groot wonder”. Drie kwartier lang duurt de verschijning. Maar: de “mooie Dame” ... zegt geen woord! En er komt ook géén wonder. Ontgoocheling!

Op de terugweg ziet Bernadette een klein meisje zitten, dat daarheen is meegebracht door haar papa. Het kind valt op: ze draagt een band voor haar oogjes. Bijna blind. Het daglicht doet haar verschrikkelijke pijn. Bernadette komt dichterbij, neemt de handjes van het kleine meisje vast en omarmt het dan kort. Het kleintje, Eugénie Troy (“Trwa”), is blij verrast. Bernadette omarmt het kind nu nog een tweede keer. Nu wil Eugénie zien wie haar omarmde. Ze gooit de band rond haar oogjes af ... en kan nu zonder probleem ... zien! Ze zegt ook zelf dat ze genezen is! Het volk schreeuwt: “Dus toch een wonder! Mirakel!! Mirakel!!”

Geen rust. Procureur kinder-kweller

Thuis in het Cachot: onophoudelijke toestroom van mensen! Iedereen wil Bernadette omhelzen. Een bezoeker wil haar Rozenkrans (die de mooie Dame op 1 maart heeft aangeraakt) afkopen. Bernadette: “Niet te koop, niet te krijgen!” Dan zijn er die Bernadette een aantal voorwerpen willen doen aanraken. Ze weigert! Weer anderen willen haar geld geven. Zij: “Hou het maar! Ik doe hier niets voor geld!” Bijna zou Bernadette’s broertje een paar stuivers hebben aangenomen. Bernadette verbiedt het hem streng! Dan smeekt ze haar

papa François Soubirous: “Alstublieft: doe toch die deur op slot! Ik wordt zo moe van al dat gedoe ...”

Maar: nóg geen rust: klein Eugénie-tje wordt voor onderzoeksrechter Vital Dutour gevoerd. Voor de gevreesde “Procureur Terreur”! Die staat even “met zijn mond vol tanden”. Hij vindt het helemaal niet leuk! In geen geval mogen wonderen gebeuren! Niet dat plots iedereen hier gelovig wordt!

Volgende stap: Bernadette weer schrik aandoen. De procureur stuurt een man voor haar deur die zegt: “Niemand zal kunnen verhinderen dat je de gevangenis ingaat!” En dan: “Heb je Eugénie genezen?” Bernadette: “Ik geloof niet dat ik ooit iemand heb genezen. Ik heb er in ieder geval niets voor gedaan.” Kleine Eugénie zal trouwens anderhalf jaar later overlijden (5 juni 1859).

“Genezingen zijn héél gewoon.”

Maar de “vrijdenkers” (geloofsvijanden) hebben het toch op hun zenuwen gekregen. Ze gaan zelf water scheppen bij de bron aan de grot Massabielle, die ontstaan is toen “de mooie Dame” het zei. Een apotheker moet het water onderzoeken. Zijn bericht: “Er zitten veel geneeskrachtige mineralen in!” “Hoera!?” Is daarmee verklaard dat bijvoorbeeld

mijnwerker Louis Bourriette's kapotte rechteroog weer gezond is geworden??

Of geneest Bernadette tóch zieken? Het zabber-ventje

9 maart. Joséphine Doucet ("Doesè"), kameraadje uit dezelfde klas, komt naar Bernadette toe: "Alsjeblieft kan je eens naar het ziekbed van mijn broertje komen?" Jean-Marie heet de kleine man. "Een probleem met het zenuwcentrum" zeggen de dokters. Maar genezen kunnen ze het baasje niet. En ze voorspellen dat Jean-Marie niet lang meer heeft te leven.

Hoe ziet dat eruit? Sinds Kerstmis heeft de jongen de hik. Zonder ophouden! En stuiptrekkingen: hij schokt soms ongewild. Praten en eten kan hij nauwelijks. Maar dan "de kroning": het ventje krijgt zijn mondje niet meer dicht. En kwijlt en kwijlt maar! Zabber-zabber!

Ouders Doucet hebben het mannetje op een matras in de woonkamer gelegd. En naast hem: tekengerief. Want dat kan de kleine wél nog. En goed ook! En dan komt Bernadette binnen. Het "klik!" onmiddellijk tussen hen! Bernadette tegen Jean-Marie: "Vertel eens! Eet toch wat!" En ja ... "Het kan tóch praten!!"

Nu komt Bernadette vaker langs. De ene keer is ze een warm, teder moedertje voor de kleine jongen. De andere keer gaat Bernadette hem op speelse manier uitdagen: "Luilak! Lui vel! Ja-ja: altijd laat je mij maar naar jou te komen! En jij komt nooit je nest uit!" De kleine jongen lacht en doet echt zijn best! Doordat hij langzaam weer is gaan eten, heeft hij meer kracht gekregen en ... staat op! Hij geneest nu langzaam!

Het nieuws verspreidt zich. Voor het eerst gaat iemand het in de krant voor Bernadette opnemen: de advocaat Romain de Capdevielle ("Kaddevjél"). En als maar meer andere "notabelen" (leidende personen) kiezen nu ook partij voor Bernadette. Meneer Dufo, "stafhouder" van de plaatselijke advocaten kust eerbiedig Bernadette's hand en noemt haar in gesprekken "een heilige". En dan de hoogste man in de rechtspraak van Lourdes, Meneer Pougat ("Poegá"): hij gaat de Soubirous spontaan raad geven over hoe ze zich kunnen verdedigen in geval er nog maar eens een valse beschuldiging of verhoor komt.

"Procureur Terreur" Dutour wordt er weer helemaal zenuwachtig van! En ja: het gevreesde nieuwe verhoor kómt er! Dutour samen met een "oude bekende": commissaris Jacomet. En ook "ja": weer met het doel Bernadette te doen beloven dat ze niet meer naar de grot zal

gaan. Ze vragen: “Wil je er nog heen?” Bernadette: “Dat weet ik nog niet.” Procureur Dutour laat weten: “Ze heeft beloofd nooit meer bij de grot te zullen verschijnen en zich nooit meer te laten misbruiken voor het bijgeloof!” Maar in de notities van commissaris Jacomet staat niets van dat alles. En steeds meer mensen begeven zich weer naar de grot. Met kaarsen. Met flessen.

En nu het échte hoogtepunt: ze zégt het!

Feest! Donderdag 25 maart 1858: Maria-Boodschap! Na een onderbreking van 20 dagen voelt Bernadette zich weer tot de grot getrokken. Al om vijf uur in de ochtend “zweeft” ze richting grot. Alsof vleugels haar dragen, zo vlot! Onmiddellijk stromen ook andere bedevaarders toe. Haar tante en nog honderd anderen. Ja zelfs commissaris Jacomet is van de partij! Bernadette vergist zich niet: nauwelijks is ze boven aangekomen, of ze ziet het heldere licht weer. De mooie Dame wacht al op haar! En groet haar vol gratie. Onmiddellijk heeft Bernadette de moed het nog eens te wagen: “O lieve Dame, wees toch zo goed mij te vertellen wie u bent ...” En Bernadette geeft niet op. Drie keer smeekt ze erom.

Dan ziet ze hoe die verrukkelijk mooie, in licht gebade Dame de armen uitstrekt. Dan laat ze deze zakken en verheft ze met een gracieuze beweging tot op de borst. Alsof ze aan het bidden is. Haar gezicht wordt nu heel ernstig. Ze slaat de blik op richting Hemel en zegt dan heel plechtig in het Occitaans dialect: “Que soy era Immaculada Councepciou!” Nu dus, pas bij de zestiende verschijning, zégt de mooie Dame het! Een uur lang is Bernadette in vervoering! Betoverd door de verschijning!

Van zodra Bernadette opstaat, duiken de omstaanders op haar af: “En?? En?? Wat is er gebeurd?” Bernadette is nu heel open: “Ze heeft haar naam gezegd!” Maar nu laat Bernadette de hijgende dames niet meer als eersten bij de pastoor aankomen! Ze rent zelf naar de pastorie, onderweg altijd herhalend: “Que soy era Immaculada Councepciou.” Ze weet namelijk niet wat “Immaculada Councepciou” betekent en heeft schrik dat ze het zal vergeten.

Pastoor Dominique Peyramale hoort nu uit Bernadette’s mond de

naam van de mooie Dame. Hij kleurt bleek ... En denkt: “Dat kan dat grietje onmogelijk zelf hebben uitgevonden!” Hij weet wat die woorden betekenen: “Ik ben de Onbevleete Ontvangenis”. Nog maar drieënhalp jaar geleden, op 8 december 1854, heeft Paus Pius IX plechtig het dogma (= onbetwifelbaar geloofspunt) verkondigd: “Al vanaf het eerste ogenblik bij haar ontvangenis, haar schepping in de schoot van haar eigen moeder Anna, is de Moeder Gods, Maria, al vrij geweest van elke smet van erfzonde”. Dus woonde de Goede God al vanaf het begin in haar ziel “vol-van-genade” (*Lc. 1, 35*), niet pas na Doopsel of iets anders. Dus heeft Maria als “plat-trapster” van de duivel, de slang (*Genesis 3, 15*), nooit gezondigd en heeft ze er ook nooit zin in gehad. De Goede God maakte haar zo, opdat ze een passende Moeder zou zijn voor onze Verlosser, Jezus, God de Zoon, mens geworden uit Maria. Buiten Jezus en Maria is geen enkel mens “onbevleete”. Nu is Pastoor Peyramale overtuigd: “Bernadette ziet écht die mooie Dame en die kan niemand anders zijn dan Onze Lieve Vrouw!”

Maar Bernadette is nog niet uitgepraat: “En de mooie Dame wil nog altijd haar kapel ...” Komt er nu weer een woede-uitbarsting? Nee! Pastoor Peyramale is te zwaar onder de indruk: “Ga voorlopig maar naar huis. Ik denk erover na ...”

Nog dezelfde avond is Bernadette thuis bij Jean-Baptiste Estrade, de belasting-ontvanger van Lourdes. Hij en zijn echtgenote zijn allang overtuigd dat de verschijningen écht zijn en van de Hemel komen. Meneer Estrade laat Bernadette de hele bewegingen en woorden van Onze Lieve Vrouw navertellen, ja naspelen. En nu is ook hij zwaar onder de indruk. Hij kent ook het dogma. Tranen staan hem in de ogen ...

Plan A: “Verklaar ze gek!”

Wanneer iemand van de Hemel naar de aarde komt met een belangrijke mededeling, kan het dan dat “de andere kant”, de hel, dit met rust laat? Dat gaat niet lang duren! Wie is nu aan de zet? Zijn naam is Baron Oscar Massy. Hij is de prefect (plaatselijk bestuurder) van de streek. Al heel de tijd heeft hij zich nauwkeurig op de hoogte laten houden van wat hij noemt “de wirwar van Lourdes”. Nu vindt hij het hoog tijd om zélf in te grijpen! Prefect Massy heeft een idee: hij laat drie bevriende artsen komen. Hun opdracht: “Onderzoek die griet van Lourdes en meldt mij het resultaat!” En Massy geeft nu al aan in welke richting hij graag de uitslag van het onderzoek wil buigen: “Een medisch attest opstellen dat Bernadette geestesziek verklaart en haar daarmee laten opsluiten! In een gekkenhuis!” Wat boos!

En Massy's dokters gaan snel aan de slag: al op 27 maart staan ze vóór het dappere meisje. Het "onderzoek" begint. "Je hebt astma!" Zo slim was Bernadette natuurlijk al langer. Maar dan: "U heeft waarschijnlijk hallucinaties!" Dat zijn waanvoorstellingen, denken iets te zien wat er niet ook werkelijk is. "Of misschien een zenuwziekte met dwang-ideeën! Of u heeft de vallende ziekte, epilepsie! Of hysterie (verlies van zelfbeheersing door schrik!)" Maar ... de drie artsen kunnen geen enkele geestesziekte vaststellen. En zelfs kunnen ze het niet onder elkaar eens worden wat ze zullen opschrijven!

Daarom willen ze iets uit Bernadette's mond "trekken". Het gaat heen

en weer tussen hen en de eerlijke jongedame. Massy's dokters "boren": "Heeft u niet soms hoofdpijn?" – "Nee!" – "Of zenuwtoevallen?" – "Nooit!" – "Maar uw gezondheid lijkt ons maar zwak." – "Ik eet, drink en slaap opperbest!" – "Meent u echt de Heilige Maagd te hebben gezien?" – "Ik zag ze zo goed als ik u nu zie! Ze beweegt, ze praat tegen me en ze strekt haar armen uit." – "Maar bent u niet een beetje bang geweest, vooral als u zoveel mensen om heen ziet?" – "Bij een verschijning zie ik helemaal niets om mij heen!"

Dan buldert een stem: "Zal het welletjes zijn?? Wee u als u dit onschuldige meisje wil laten gek verklaren of opsluiten! Laat het uw opdrachtgever, Meneer de Prefect, weten: Dat zal níet gebeuren! Over mijn lijk!!" Wie is de dappere ridder die zich voor Bernadette in de bres werpt? Pastoor Marie-Dominique Peyramale! Dezelfde die altijd heeft getwijfeld, die zijn priesters verbod naar de grot te gaan, die "ontploft" is ... Door de berichten van Meneer Estrade, maar nog meer door het eerlijk-zuivere wezen van Bernadette en nog het meest door de overtuigende woorden van Onze Lieve Vrouw is de bulderende pastoor nu helemaal "om"! Hij is een dappere ridder en geestelijk vader geworden. "Niemand zal dit meisje kwaad doen!"

De dokters slikken Vier dagen broeden ze op hun medisch verslag. Dan schrijven ze: "We kunnen niet vaststellen dat het absoluut nodig is die jongedame te behandelen. Het lijkt ons eerder waarschijnlijk, dat als Bernadette niet meer wordt lastiggevallen door de volksmassa, dat ze dan zal ophouden te piekeren over de grot en de wonderlijke

dingen waarover ze vertelt.” Mooi zo!
Gek-verklaring mislukt!

Blazy, de dokter en de kaars

Gelukkig krijgen goede mensen ook nog goede vrienden. Zo de vroegere burgemeester, Blaise Verger (“Bleiz Vergée”), bijgenaamd “Blazy”. Hij woont verderop in het dorpje Adé. Hij is zeer gelukkig en dankbaar: door het ijzige water van de grot is hij de pijn van zijn reuma weg! Hij nodigt begin april het gezin Soubirous uit: “Zo kunnen jullie eens ontsnappen aan de drukte!” Maar op 6 april komt Blazy’s zoon naar Bernadette toe: “Ik zou toch zo graag zelf eens naar de grot gaan. Ben je bereid mij daarheen te begeleiden?” Bernadette: “Goed! Dan morgenochtend! Kom mee!”

Zo gezegd, zo gedaan. Woensdag 7 april 1858. Bernadette knielt neer bij de grot Massabielle. Onmiddellijk staan er weer een honderdtal anderen. Bernadette heeft van Blazy een geschenk meegekregen: een dikke kaars voor Onze Lieve Vrouw. Bernadette zet ze neer en beschermt de vlam met haar handen. Zodat de wind die niet uitblaast. Maar ineens is Onze Lieve Vrouw er! Zoals altijd is Bernadette

helemaal betoverd! Dokter Dozous is er ook bij. Hij trekt grote ogen: terwijl Bernadette naar de 17^e verschijning staart, likt de vlam haar handen! En Bernadette ... geeft geen kik! Ieder staat stomverbaasd!

Nog dezelfde avond komt een dame naar Bernadette: “Verrassing! Doe eens even je ogen dicht!” Bernadette doet het. Intussen haalt de vrouw voor de ogen van ettelijke toeschouwers een kaars te voorschijn. Een brandende! En houdt de vlam tegen de handen van Bernadette! Die gilt het uit van de pijn! “Willen jullie mij verbranden misschien??” Geschokt gaat Bernadette weg. Maar in de loop van de avond komen er nog anderen aangedanst: “Kan je even je oogjes sluiten?” Bernadette: “Daar trap ik niet nóg een keer in!” In ieder geval weet nu iedereen van het nieuwe soort wonder: dat Bernadette haar huid lang in de vlam had tijdens de verschijning en toch niet verbrandde! En niemand wil weten wat de Heilige Maagd deze keer heeft gezegd? Nu pas, in de avond, denkt daar iemand aan. Daarover zegt Bernadette alleen dít: “Ze wil nog altijd haar kapel!”

**Plan B: “Een verschijning?
Dat heeft toch élke gekke!”**

Een nieuw trucje. Oorspronkelijk van de hel, waarschijnlijk. De grot van Massabielle staat binnenin de rots in verbinding met twee andere rotsopeningen. Dat hebben ook vijf heel nieuwsgierige dametjes gemerkt. Op 11 april klimmen ze drie meter hoog naar grot drie. Om vandaar naar de grot van Onze Lieve Vrouw te sluipen. Of naar die beneden, waar Maria de bron heeft

Even mooi als de Dame? Kan dat?

doen ontstaan. Bij kaarslicht wurmt het vijftal hijgend grot drie binnen. “Maar o, wat is dát daar? Ie-ie!! De mooie Dame!! De Heilige Maagd is ook aan ons verschenen!!”

Écht?? In werkelijkheid is het een stalactiet: een witte pegel van kalk, gevormd door neerdruppelend water van het plafond. Maar de vijf vertellen overal over hun “begenadiging!” Nu komen nog méér nieuwsgierigen richting grot. Ook jongedames van Bernadettes leeftijd. Met de Rozenkrans in de hand! En waarlijk: ze staren allemaal in trance en denken ook een verschijning te hebben! Onder hen een zekere Joséphine Albario. Jammer: zelfs de goede Dokter Dozous trapt erin: “Wie hier niet in gelooft, is gespuis!” Verwarring!

Op 4 mei laat prefect Massy verkondigen: “Voortaan zal ieder die nog beweert een verschijning te krijgen, worden opgesloten in het Hospice!” En dat kan natuurlijk ook tegen Bernadette gebruikt worden. In de maand mei wordt ze scherp in het oog gehouden door de politie. Ze zegt: “Ik ben nergens bang voor, omdat ik altijd de waarheid heb gezegd!”

3 juni. Sacramentsdag! Een mooie, blauwe hemel! Stralende zon! Alle straten versierd. Die dag is hier nog op een andere manier bijzonder: Eerste Communie! Bernadette heeft de rust van de meimaand goed gebruikt om haar catechismus goed te leren. Dus is het vandaag de dag dat ze voor het eerste Jezus in de Hostie in haar ziel zal ontvangen!

Alle meisjes-communicantjes zijn sneeuw wit gekleed, met sierlijke witte sluiers en met brandende kaars in de hand. Bernadette’s gezicht: bleek maar met ogen die stralen van geluk! Met haar geliefde Jezus in de ziel schrijdt ze terug naar haar kerkbank. Gelovigen, vooral het gezin Estrade, zijn onder de indruk: “Je had haar moeten zien! Een reine engel!” Mevrouw Estrade vraagt: “Wanneer was je het gelukkigst: bij de Communie of toen Onze Lieve Vrouw je verscheen?” Bernadette denkt even na en zegt dan: “Ik weet het niet ... Ik denk dat deze twee dingen gewoon samen horen. Je kan ze niet vergelijken. Maar wat ik wél weet: ik was bij allebei heel, heel gelukkig ...”

Plan C: “Grot dichtgooien!”

Lourdes blijft maar mensen trekken en bekeren. De grot Massabielle is te voet moeilijk te bereiken. En toch willen er ook mensen heen, die moeilijk kunnen gaan. Zieken. Ouderen. Doet niemand wat? Jawel! Op eigen initiatief en zonder er loon voor te verlangen bouwen twintig mannen uit Lourdes in de plaats van het steile pad een makkelijk begaanbare weg! Dat vind de hel beslist niet leuk! En de wereldlijke “bazen” ter plaatse denken ook zo.

Daarom: 7 juni, dus maar weer roet in het eten gooien! Prefect Massy schudt weer een nieuwe truc uit de mouw: barricaden vóór de grot! “Verboden toegang! Verboden hier voorwerpen achter te laten!” Op 15 juni staan de hekken er! Elke achtergelaten Rozenkrans of kaars wordt door Commissaris Jacomet en zijn mannen afgeruimd!

Een nieuwe sport: getuigschrift halen van “held van het geloof”!

Maar dat hadden Massy en Jacomet niet gedacht: nog staan de barricaden er niet lang, of ... ze zijn ‘s morgens verdwenen! Jacomet mag ze weer opbouwen. En dat méér dan één keer! En nog niet genoeg: ook dan nog klimmen er jonge mannen binnen!

En natuurlijk: Jacomet pakt ze op. Proces-verbaal en de bak in! Een vriendin van Bernadette, Jeanne Védère, klaagt: “Kijk nu eens! Schande, wat de commissaris hier uithaalt!” Bernadette: “Let niet te veel op wat mensen doen. De Goede God laat het toe. Geduld, meisje!”

En gelijk heeft ze! Mr. Pougat, hoofd van de plaatselijke rechtbank en nu vriend van Bernadette, raadt de opgepakte kerels aan voor de rechtbank te gaan. En werkelijk: er is niet genoeg wettelijke reden om ze op te sluiten! Ze worden op 15 juli al vrijgesproken!

En nu wordt het een echte sport: over de barricaden klimmen, zich laten oppakken, de bak in en weer moeten vrijgelaten worden! Met het proces-verbaal in de hand! En dan in triomf naar de kamers: “Heb jij dit ook al? Dit is mijn getuigschrift van belijder van het geloof!”

De laatste verschijning

Vrijdag 16 juli 1858. Een onweerstaanbare drang! Bernadette: “Ik wil weer naar de grot!” Tante Lucile Castérot: “Ik ga mee!” Ook twee andere “Kinderen van Maria” willen er heen. Om niet herkend te worden gooien ze alle vier een kapmantel over. Bernadette: “Ik voel me ... gezogen!” Ze snellen naar de rots-formatie aan de overzijde van de rivier Pau. Daar is het niet verboden te komen. Het viertal werpt zich op de knieën en begint het Rozenhoedje te bidden.

“Ze is er!” Bernadette voelt zich zo nabij als altijd. Daarna: “Wat heeft Onze Lieve Vrouw gezegd?” Bernadette: “Niets. Maar ze was mooier dan ooit!!” Na 83 dagen is Maria is weer

verschenen. Het is de 18e en laatste verschijning. In het totaal heeft de verschijningsperiode in Lourdes 146 dagen geduurd. Dus gedurende vijf maanden van het jaar 1858.

Groot bezoek. Lourdes wereldberoemd

De hele zomer wordt “de deur” bij Soubirous weer “plat gelopen”. Altijd weer bezoekers. Ook wijsneuzen. M. de Res-séguiér: “De Heilige Maagd kan onmogelijk dialect hebben gesproken! Zoiets doen God en de Heilige maagd niet!” Bernadette: “Wij kennen het dialect wel, hoe zouden ze het dan in de Hemel níet kunnen??” Of Abbé Péré: “Je zal wel een vogel of zo hebben gehoord in de grot.” Zij: “Één die praat??”

Maar Bernadette krijgt nu écht grote mannen op bezoek: 3 bisschop-

Monseigneur Laurence van Tarbes

pen: die van Montpellier, Soissons en Auch. Ze zijn onder de indruk! Op 22 juli gaan ze samen naar de bisschop van ter plaatse: Monseigneur Laurence van Tarbes. Zijn drie mede-bisschoppen dringen aan: “U moet iets doen! De mensen moeten weten of Lourdes nu van de Hemel komt of niet! Of het een bedevaartsplaats mag zijn of niet!” En ja: de 28e juli begint Mgr. Laurence met het officieel onderzoek.

Maar nog méér “zwaar kaliber” is op komst. Bij de bisschop van Tarbes schuift aan: de invloedrijkste man van de Franse katholieke pers: de beroemde journalist Louis Veullot (“Loewie

Vuióo”), hoofdredacteur van het veelgelezen dagblad “L’Univers” (“Lunivéir”, “Het Heelal”). Ook hij start onmiddellijk een eigen onderzoek. Ter plaatse. In Lourdes. En dus ondervraagt hij Bernadette. Omdat hij geen Occitaans kent en Bernadette geen Frans, is Eerwaarde Pomian de tolk (vertaler). Na afloop is nu ook Louis Veullot zwaar onder de indruk. “Ja, ze is inderdaad onwetend. Maar veel meer waard dan ikzelf! Ik ben een sukkel ...”

Op dezelfde 28^e juli gaat journalist Veullot naar de grot Massabielle. Voor het hek tegengehouden roept hij uit: “Men wil hier dus de mensen verbie-

den de Goede God te aanbidden!” Een maand later schrijft Louis Veuillot vijf kolommen tekst in zijn krant over de gebeurtenissen in Lourdes. Nu weet iedereen het! Lourdes wordt wereldberoemd!

De keizer breekt de grot open!

En er gebeurt nog méér op diezelfde 28e juli 1858. De politiemannet met die dag dienst voor de grot, heet veldwachter Pierre Callet. Zijn mond blijft open staan ... Want wie staat hier nu echt vóór hem? Caroline, Weduwe Amiral Bruat (“Bruá”), de gouvernante (opvoedster) van de tweejarige kroonprins Louis-Napoléon. En die is niemand minder dan het zoontje van het Franse staatshoofd, Keizer Napoleon III! En zijn hofdame is duidelijk: “Ik kom in uitdrukkelijke opdracht van Keizerin Eugénie! Ze maakt zich zware zorgen over de gezondheid van haar zoontje! Ze heeft me de opdracht gegeven hier water te scheppen om hem daarvan te drinken te geven!” De politieagent slikt: “Ik kan toch moeilijk de gezante van de Keizerin in de boeien slaan ...” Hij haalt zijn notitieboekje te voorschijn en schrijft: “La Mirale Bruat.” Dan begeleidt hij

de hofdame naar de bron. Ze schept het water en vertrekt.

Verbouwereerde Callet loopt naar burgemeester Lacadé en die weer naar prefect Massy: “Wat moeten we in zo’n geval doen?” Massy krabt zich in het haar: “In ieder geval kunnen we zo iemand niet gevangennemen ...”

Maar de geloofsvijandige bestuurders krijgen nog méér te zweten. Op 9 september loopt er een telegram van de keizer zelf binnen: “Grot openen!” Maar Massy en zijn mannen ter plaatse hebben geen haast. Dan komt een gezant van de keizer ter plaatse: Graaf Tascher: “Openmaken!” Het volk gelooft zijn ogen niet: op 18 september gaat de grot werkelijk weer open! Maar ... nauwelijks is Graaf Tascher vertrokken, of Massy en zijn handlangers sluiten de grot wéér! Nog dezelfde 18e! Hardnekkig!

Het gaat nu heen en weer. 24 september: weer een gezant van de keizer. Deze keer is het oud-minister Fould (“Foe”): “Op bevel van de Keizer: de toegang tot de grot vrijmaken en vrij laten!” Maar dezelfde geloofsvijanden gaan wéér tegen strubbelen! Nu heeft Keizer Napoleon III er genoeg van: Commissaris Jacomet verplaatst, Massy afgezet, van Dutour en Ribes niets

meer gehoord. Ex-prefect Massy zal nog nauwelijks drie jaar leven.

En hoe gaat het intussen met Prinsje Louis-Napoléon? Gezond!

En de grot Massabielle? Op 6 oktober: “definitief” open!

Echt of niet echt? Het onderzoek en het beste bewijs

Monseigneur Bertrand-Sévère Laurence, Bisschop van Tarbes, maakt er nu werk van. Van het onderzoek naar de echtheid van de verschijningen in Lourdes. Hij haalt raadgevers en ondervraagt getuigen. Eerst wil hij er Pastoor Peyramale er niet bijhalen: “Die bewondert Bernadette nogal!” Maar dan merkt de bisschop dat hij dan evengoed alle getuigen kan schrappen. Bijna állen zijn onder de indruk. Estrades, Douzous, de al genoemde drie bisschoppen van juli 1858 ... Ook Eerwaarde Pomián getuigt: “Het beste bewijs voor de waarheid van de verschijning is ... Bernadette zélf!” En die haalt de bisschop natuurlijk ook zelf. Op 5 februari 1860. Ze moet de bisschop herhaaldelijk vertellen wat er gebeurd is.

En dan ondervraagt Mgr. Laurence ook nog de dokters: “De mensen die jullie patiënten zijn en die zeggen dat ze door het water van de bron in Lourdes

genezen zijn: waren die écht ongeneeslijk ziek of kreupel? Zijn ze écht genezen? Blijven ze ook daarna gezond? Is er voor hun genezing ook een natuurlijke verklaring mogelijk?”

Op 18 januari 1862, na drie jaar onderzoek, is het zover. De bisschop gaat het officieel besluit bekendmaken. De mensen wachten met spanning ...

En dan staat het er: “Wij oordelen dat de Onbevleete Maagd Maria, Moeder van God, werkelijk verschenen is aan Bernadette Soubirous op 11 februari 1858 en in daaropvolgende dagen, in het totaal achttien keer, en dat in de grot Massabielle, vlakbij het stadje Lourdes. Deze verschijning vertoont alle tekenen van waarheid, zodat de gelovigen dit met zekerheid mogen aannemen. De vruchten, vooral de wonderen, zijn niet zonder tussenkomst van de Hemel te verklaren. En ook heeft ons overtuigd: de eerlijke persoonlijkheid van Bernadette. Nooit heeft ze zich ook maar ergens tegengesproken”.

Dus: Lourdes erkend als verschijningsoord van Onze Lieve Vrouw!

Voor Pastoor Peyramale betekent dit: werk aan de winkel! Hij moet nu zorgen dat Onze Lieve Vrouw haar processie en haar kapel krijgt! Nu ja, “kapel”: het zal een basiliek worden! Maar de pastoor denkt aan méér dan dat:

“Bernadette moet eindelijk rust krijgen van die opdringerige bezoekers altijd! Dat is niet goed voor haar gezondheid, niet goed voor het gezin en ook niet voor Bernadette’s ziel! Niet dat ze het idee krijgt een heilige te zijn en zo haar mooie, nederige ziel in gevaar brengt!”

Bernadette redden!

En Pastoor Peyramale bewijst dat hij een échte herder is! Al begin 1859 heeft hij een prachtig geschenk voor het gezin Soubirous: “Jullie kunnen weer een watermolen overnemen: de Moulin-Gras!”

Maar ook dán nog houdt de enorme bezoekersstroom niet op! Binnen het jaar na de eerste verschijning komen er wel 30.000 mensen bij Bernadette op bezoek! De meesten zijn beleefd, maar er zijn er andere ... Ineens: “knip”! Een haarlok van Bernadette afgesneden! Of “raatsj”! Een flard van haar rok gesneden! Om een relikwie (overblijfsel) van de jongedame te hebben die met Onze Lieve Vrouw mocht spreken. Bernadette krijgt het er van: “Die mensen zijn compleet getikt (= gek)!!”

Pastoor Peyramale stapt nu naar burgemeester Lacadé: “U moet helpen!” En ja: in de lente van 1860 is het zover. Burgemeester Lacadé heeft het geld

kunnen verzamelen zodat Bernadette naar de kostschool van de Zusters van Liefde van Nevers (“Nevéir”) in Lourdes zou kunnen. Dit “Hospice” is niet alleen een school met internaat, maar heeft een hospitaal-afdeling waar de goede zusters voor zwaar zieken zorgen.

Bernadette verhuizen

Ze vragen het haar: “Vind je het goed daar te gaan wonen?” Zij: “Als ik van daar uit nog mijn ouders en broers mag bezoeken: graag!” Ze mag! Trouwens ontvangt ze in het Hospice nog verder bezoek van bedevaarders. Maar die kunnen niet zomaar meer binnenstormen! En toch is het een offer: kostschool betekent voor een deel: losscheuren van thuis! Wat mist ze haar tijd als grote zus! Een troost: Bernadette mag nog altijd regelmatig naar de grot Massabielle. Ze vind het er heerlijk!

Bernadette scholen. Vaarwel, “domme grietje”!

En? Hoe is Bernadette in het Hospice? De zusters zijn zeer tevreden met haar! Het zogezegd “domme grietje” heeft nu de nodige rust om te leren en maakt geweldige vooruitgang: ze leert nu echt

goed Frans spreken, lezen en schrijven! De zusters leren de meisjes kleren te maken en te borduren. En Bernadette is daarin de beste!

Bernadette bengel

Is Bernadette nu bloedserieus geworden? Bij het gebed wel. Met de kame-raadjes ... niet écht. Ze blijft nog altijd even guitig! Haar vriendinnetjes zijn het eens: “Ze is een geweldige vriendin!” Aan het spel doet Bernadette met veel plezier mee. En met veel lawaai ook! Van zware gesprekken vlucht ze weg! Voor de kleintjes is ze zelf een soort moedertje. En graag haalt ze grapjes uit. Zo laat ze in de zomer van 1860 “per ongeluk” een klomp uit het venster vallen. Vlak in de moestuin. Dan vraagt ze aan haar vriendin Julie Garros: “Oeps! Zou jij zo goed willen zijn mijn klomp op te rapen? En terwijl je daar toch bent: ik zou het helemaal niet

erg vinden mocht je die vol steken met enkele van die lekkere aardbeien daar!”

Tot in het klaslokaal gaat de pret verder! Voor haar astma neemt Bernadette een medicijn dat ze door de neus moet insnuiven. Op de duur is ze het gewoon en reageert ze er normaal op. Maar voor wie het niet weet ... Midden in de les vraagt Bernadette fluisterend aan de rond haar zittende vriendinnetjes of ze niet ook eens een snuifje willen proeven. De zuster schrikt: het hele vrouwenvolkje barst uit in niezen en gegiechel! Ze vraagt wat er aan de hand is. Bernadette is eerlijk en staat op. Ze proest: “Ik heb mijn buurvrouwen even op een snuifje getrakteerd!”

Bernadette engel

Over astma gesproken: er zijn dagen van heftige aanvallen! In 1862 smeekt ze daarbij: “Maak toch mijn borst open!” Één van de omstaanders zegt dat dat niet het gezondste zal zijn. En dat zoiets nog méér pijn zal doen. Bernadette’s antwoord: “Maar dat nog liever dan al die bezoeken!” Dus dat vind ze een nog groter lijden! Altijd weer hetzelfde herhalen. Aandringers die haar tegen haar wil geschenkjes willen doen aannemen. In het begin knalt Bernadette die gewoon de grond op! Maar de goede zusters leren haar hoe je beleefd weigert: “Dank u wel voor de attentie. Heb er alstublieft begrip voor dat er belangrijke redenen zijn waarom ik dit niet mag aannemen ...”

Zevenmijlslaarzen. Niet alleen in het leren en handwerk, maar ook in haar liefde tot God en de naaste gaat Bernadette flink vooruit. Ze gaat trouw naar de bijeenkomsten van de “Kinderen van

Maria”, ze bidt twee tot drie Rozenhoedjes per dag en leert van de zusters ook nog mediteren. Dat is nadenken over iets wat met Jezus, Maria en het geloof heeft te maken en daarover stil biddend met iemand uit de hemel praten.

En door de zusters van het “Hospice” ontdekt Bernadette haar “nieuwe liefde”: de zieken. Ze wil deze arme, lijdende mensen óók mee verzorgen! En dat doet ze met zóveel liefde en zorg, dat de zieken naar deze “engel” verlangen! Bernadette zou hier, bij die goede zusters en bij “haar” zieken en in haar Lourdes altijd willen blijven!

En ze is er láng: van juni 1860 tot begin juli 1866. Dus van Bernadette’s 16e tot haar 22e levensjaar. En dat valt daar niet erg op, want Bernadette ziet er véél jonger uit dan ze in werkelijkheid is!

Maar ... ze kan niet eeuwig op school blijven. Zuster-overste Alexandrine Roques, ouders Soubirous, Pastoor Peyramale, burgemeester Lacadé en zelfs de hogere overste van de zusters, bisschop Forcade van Nevers ... ze komen allemaal bij Bernadette en vragen: “Weet je al wat je ná je schooltijd zal doen?” Bernadette: “O ja!” Wat?? Wel: dat vertellen we een volgende keer ...

Geen domme en lompe grietjes meer. Goede scholen!

Bernadette. Toch een hele verandering, niet? Het “domme grietje” wordt een leerlinge die goed is in Frans en in handwerk. Het ruwe Cachot-kind krijgt beleefde manieren. Het kleine moedertje voor haar zusjes wordt het nu voor andere kleine kinderen en voor de arme zieken in het Hospice van Lourdes. Hoe komt dat? Voor een groot deel door de goede Zusters van Liefde in het Hospice. Een goede school is goud waard! Een school werkt pas goed als haar leeraars en opvoeders en hun werk zeer goed en voorbeeldig zijn. Voor onze scholen en allen die daarin werkzaam zijn offeren en bidden we in september.

De Onbevleete en haar engel-bengel

Nog méér wordt Bernadette veranderd in een “engel” door diegene die haar in de grot Massabielle achttien keer verschijnt. Zij die op de plek zegt: “Ik ben de Onbevleete Ontvangenis”. In Lourdes toont Maria hoe haar Onbevleete Moederhart is: genezingen voor de arme zieken, bekeringen van zondaars.

Wie kan op zo'n goed, zuiver, reddend Moederhart kwaad zijn? De hel en hun medewerkers! Zij die de grot sluiten, Bernadette en de gelovigen er willen weghouden, Bernadette willen opsluiten, beweren dat de wonderen door mineraalwater komen, leugens schrijven ...

Na Lourdes zal Onze Lieve Vrouw op een zeker even indrukwekkende manier verschijnen in Fátima. Maria toont op 13 juli 1917 letterlijk haar Onbevlekt Hart. En ze vraagt om eerherstel. Dat is: weer goed maken, wat boze of onverschillige mensen haar aandoen. Daarvoor bidden en offeren wij in oktober. En voor wie kán: ga de eerste zaterdag van de maand te Communie, biecht rond die tijd, bidt die dag het Rozenhoedje en mediteer een kwartiertje lang over een geheim van de Rozenkrans. Allemaal dus om het Onbevlekt Hart van onze Hemelmoeder te troosten. En

om te worden zoals zij en haar Zoon Jezus. Een "engel-bengel", zoals Bernadette!

Pater Koenraad Huysegems

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van juni en juli?

	<i>juni</i>	<i>juli</i>
<i>Aantal Schatkisten:</i>	9	6
Dagelijkse Toewijding	239	176
H. Mis	54	26
H. Communie	48	21
Geestelijke Communie	156	94
Offers	307	107
Tientjes	1.169	593
Bezoek aan het Allerheiligste	17	8
Meditatie	60	46
Goed Voorbeeld	180	94
Puntje	238	126

André De Thaye

Een held van veertien jaar *vervolg...*

Ware liefde weet te lijden.

De heerlijke, grote vakantie was dus weer voorbij. Ze had André goed gedaan. Met frisse moed begon hij weer aan de studie. De eerste dagen van oktober was het op school elk jaar retraite. Van zoiets hield André ook wel. Vooral dit jaar zou het fijn zijn. Ze kregen immers een pater, die heel mooi kon preken.

André voelt zich helemaal gezond. Alleen merkt hij nu en dan een stekende pijn onder de knie. Van buiten ziet het been er kerngezond uit. Nergens een blauw plekje of zoiets. Daarom maakt niemand er zich ongerust over en André zelf zeker niet.

Ondertussen speelde André nog even vrolijk als altijd. Alleen aan een band onder de linkerknie kon je zien, dat daar iets haperde. Belangstellend vroegen zijn makkers: “Wat scheelt er aan?” “O, het is niks!” klinkt het weer. “Een spier verrekt, denk ik.”

Maar toch wordt de pijn steeds erger. Flink op zijn been steunen kan hij niet meer. Hinkend raakt hij zo de laatste morgen van de retraite nog op school. Hij houdt zich sterk en flink en blijft nog bij de eerste preek. Maar dan kan hij niet meer. Op de speelplaats krijgt hij plots een scherpe, gemene pijn. Hij

gaat naar Pater Overste en vraagt of hij naar huis mag. De pater begrijpt wel, dat het heel erg moet zijn, anders zou André er niet om vragen. Hij laat de jongen gaan. “Dag! Beterschap, hoor!” klinkt het hem nog na. Zijn zere been meetrekkend, strompelt hij naar huis. Pijn, vreselijke pijn, ligt op heel zijn gezicht.

Eindelijk is hij thuis. Met zijn laatste kracht gaat hij nog naar boven en op zijn bed liggen. Nu werden zijn ouders ook ongerust. De dokter werd geroepen. Hij vond niets erg. “Een dag of drie stil liggen en je bent weer de oude! Een paar warmwaterverbanden en het is klaar!”

Maar dat was niet waar. De pijn werd steeds heviger. André rilde van de koorts. Zijn ogen gloeiden. Hij kan nu niet meer verbergen, dat het zo zeer

doet. De dokter vreest nu voor een ontsteking van het beenvlies.

Zijn zusje komt eens kijken. Een hartelijke omhelzing en een warme kus. “Zeg André, doet het erg zeer?” “O ja, Gaby! Het doet toch zo’n pijn. Maar niets aan moeder zeggen, hoor! Ze zou er zo bedroefd om zijn!”

De dokters vragen het ook al. Maar voordat hij antwoord geeft, kijkt hij eerst de kamer rond. Zijn goed moedertje is er niet. “Ja dokter, ik heb ontzettende pijn!”

De dokters zoeken en blijven zoeken. Daar menen ze het te hebben gevonden! Een zeer gevaarlijke beenontsteking. Alleen een operatie kan nog helpen. Vader is niet thuis. Daarom moet moeder hem die boodschap brengen. Met kloppend hart gaat ze naar zijn kamer. Hoe zal hij het opnemen? Kalm luistert de kleine held en antwoord: “O ja, heel graag, moeder! “Maar ... dat kan hier niet. Je zult naar het ziekenhuis moeten.”

André zal naar het ziekenhuis moeten ...

Ineens ziet André het voor zijn geest. Een grote gang! Witte dokters! Een operatietafel! Wekenlang zal hij onbeweeglijk stil moeten liggen. Geen makkers, geen studie of geen spel. Weg, weg vooral van moeder! Maar zijn sterke wil zet alles opzij. Net of hij heel blij is, zegt hij lachend aan zijn moeder: “Dan maar zo gauw mogelijk, mamma!” Als hij die pijn maar kwijt is. En dadelijk wordt hij weer vrolijk.

“Isabella!” roept hij tegen een nichtje, “weet je wat ze gaan doen? Ze pakken een hamer en een drillboor. Dan wordt mijn been op de schaaftank gezet”. En een luide lach klinkt door de kamer.

André’s broer komt met de dokter binnen. Ze hebben een soort draagbaar bij zich. Het uur van scheiden! “We komen je halen, jongen,” zegt de dokter. “Nog een half uur dapper zijn en vanavond ben je gered!” Stil laat André hen begaan. Voorzichtig maakt de dokter het been los uit de dekens. Zijn moeder stond naast hem. Ze ziet nog juist hoe een droeve trek over zijn gezicht glijdt. Maar enkele ogenblikken slechts. Onder het naar beneden dragen, telt hij de maat: “Links, rechts!” Beneden staan ze nu allen rondom de baar te kijken. “Daar ligt ie nou in zijn doodskist!” spot hij nog.

De voordeur gaat open. Zachtjes wordt hij in een auto gelegd. Moeder gaat naast hem zitten. De anderen zwaaien hem nog na. De auto start. André sluit de ogen. Stil en onbeweeglijk ligt hij nu. Moeder zwijgt ook en kijkt droef naar het blozende gezicht van haar lijdende jongen. Het ziekenhuis ligt niet ver en spoedig zijn ze er. André wordt binnengedragen, uitgekleed en op een zacht bed neergelegd. Moeder blijft bij hem. De operatie zou dadelijk gebeuren.

André werd opgenomen en op een wagentje gelegd. “Goede moed, mevrouw! Het zal goed aflopen!”

Enkele minuten later ligt André op de operatietafel. Een masker wordt hem voorgedaan. André haalt diep adem. Het begint te zoemen in zijn hoofd.

Hij hoort nog iets fluisteren ... Dan niets meer.

De operatie duurt maar kort. Met vaste hand maakt de dokter een diepe snee tot op het been. Hij zuivert de wond van de etter, die het been verteert. De wond wordt verbonden. Klaar!

Nog sluimerend wordt André weer naar zijn kamertje gereden. Rustig ligt hij daar. Hij begint te bewegen. Hij zucht even en opent langzaam de ogen. Vader, moeder, tante, drie dokters en een zuster staan om hem heen. Met wazige ogen ziet hij ze één voor één aan. Hij kent ze terug: pappa, mamma, tante! Vreugde straalt op

ieders gezicht. Allen danken in stilte God. Nu gaat voor André weldra een nieuw leven beginnen. Nog even blijven ze. Het is stil nu.

De zuster bij het bed neemt haar Rozenkrans. “Wees gegroet, Maria, vol van genade ...” probeert ze zacht. André vouwt de handen. “Heilige Maria, Moeder van God ...” gaat hij door. Samen bidden ze zo enkele minuten. André sluimert in en blijft slapen tot ‘s morgens.

De nacht was rustig. De koorts was minder geworden. Haast geen pijn meer. Dit blijde nieuws bracht vreugde en hoop in heel de familie.

André zal genezen! André moet genezen! Hoe zou het anders kunnen? Alles werkte daartoe mee. Zijn sterk gestel, de goede zorgen van de zusters en de bekwame dokters. Maar vooral het voortdurend gebed. Niet alleen thuis! De Paters, de geestelijken uit de parochie, de jongens van de school, zelfs kloosters en andere scholen deden mee.

En André zelf? Nog maar pas in het ziekenhuis vroeg hij al om de H. Communie. Met Jezus zou hij sterk en geduldig zijn. “Zuster, ik ben nu al verschillende jaren gewend elke dag te Communie te gaan. Ik wil hier ook aan die gewoonte trouw blijven. Zou u daarvoor willen zorgen?” Natuurlijk kon de zuster zoiets niet weigeren. En toch, hoe dikwijls viel het hem ontzettend moeilijk zolang nuchter te blijven. Vooral toen zijn kwaal steeds erger werd en de koorts zijn lippen

verdroogde. Hoe graag zou hij dan wat hebben gedronken. Maar nee! De H. Communie was wel een offertje waard. Hij hield vol. Zo werd de laatste dag van zijn leven ook zijn laatste Communie-dag.

De eerste dagen in het ziekenhuis liep alles goed. De zieke voelde zich steeds beter. Hij begon weer te praten en te lachen. Hij zette zelfs allerlei plannetjes in elkaar voor de dagen van herstel. Plotseling, zaterdagmorgen 16 oktober slaat alles om. André ligt te woelen in zijn bed. Hij ijlt van de koorts. De toestand wordt ernstig. Vader en moeder worden gewaarschuwd. Ofschoon er nog wel geen direct gevaar is, geeft Moeder Overste de raad hun jongen te laten bedienen. Een zuster zal het aan André meedelen. Voorzichtig buigt ze zich over hem neer: “André, zou je bediend willen worden?” Kalm antwoordt de heldhaftige jongen: “Ja zuster”.

Na de Biecht offerde hij blij zijn leven, als God het wilde. Jezus mocht

het nemen. André was klaar. Enkele minuten daarna is de priester terug met de H. Communie. Jezus komt André sterken, voor hij gaat sterven. Kalm en rustig volgt André daarna de verheven plechtigheden van het H. Oliesel. De biechtvader geeft hem de Apostolische zegen. André’s zuivere ziel is nu gereed om op te vliegen recht naar Gods troon. De priester gaat heen.

De laatste weken van André’s leven

Nu kon men niet anders meer doen dan afwachten. Vader en moeder hadden het offer aan God gebracht als echte katholieken. Maar het leek of God het offer nog niet wilde. Na het H. Oliesel werd André langzamerhand weer kalm en rustig. Het hoofd in de kussens lag hij in innig gesprek met zijn beste Vriend.

“Wat ben je toch gelukkig, André, om Jezus deze avond in je hart te mogen hebben,” zei de zuster. “U hoeft niet jaloers te zijn, zuster. U hebt Hem vanmorgen toch ook ontvangen.” “Zeker jongen!” lacht ze. “Wat is het toch fijn te denken, dat we Hem eens voorgoed zullen bezitten in de hemel!” “O ja!” gaat André door, “daar kunnen we Hem altijd zien!”

Tegen de nacht wilde de zuster het verband vernieuwen. Juist komt moeder binnen. Glimlachend kijkt ze André aan. “Ziet u dat zuster. Mamma ziet er nu veel geruster uit.” “Wat bedoel je, mijn jongen?” vraagt moeder, of ze hem niet begrijpt. “U bent zo bang geweest. U hebt gehuild, toen ik het H.

Oliesel ontving.” Moeder probeert nog te ontkennen. “O mamma, maar, ik heb het goed gezien!” Het was waar. De arme moeder had haar tranen niet kunnen inhouden.

En de volgende morgen brengt weer nieuwe angst. De koorts stijgt weer tot 40 graden. André begint weer te ijlen. Iedereen meent, dat de engel nu naar de hemel zal gaan. Zijn ouders buigen het hoofd voor Gods wil. Hij weet, wat het beste is voor hun kind.

De volgende dagen betert de zieke weer. Wel komt er nog etter uit de wonde. De koorts blijft nog hoog. Het sterke gestel houdt de strijd nog vol tot zaterdag daarop. Over studie, spel en makkers spreekt André echter niet meer. Hij scheen te weten, dat hij niet meer zou spelen.

Eens zei hij tegen een vriend: “Ik weet, dat ik gauw zal sterven. Voor mij geeft dat niets. Ik ben niet bang voor de dood. Maar mijn ouders zullen er zo’n verdriet van hebben”.

Iedereen stelde belang in de martelaar. Van alle kanten kwamen er bezoekers. De zuster moest al die mensen wel eens tegenhouden. Het was veel te vermoeiend voor de arme jongen. Maar meestal lukte het niet. Ze voelden zich getrokken door de heldenmoed, waarmee André leed.

Intussen etterde de wonde hoe langer hoe meer. De dokter besloot daarom tot een krachtiger geneesmiddel. Het been wordt buiten het bed op een draagbaar vastgemaakt. Dag en nacht

laat men nu langzaam een bijtend vocht druppen in de open wonde. Een volle week lang duurt die marteling. André lijdt ontzettend. Geen enkele klacht of ontevreden woord komt over zijn lippen. Soms gaan zijn ogen wijd open van de brandende pijn. Smartelijke rimpels trekken in zijn voorhoofd. Moeder zit machteloos naast zijn bed. Zij kan haar eigen jongen niet helpen. “Ik hou zoveel van je jongen. Maar ik kan je pijn niet verzachten. Bidt tot je Moeder in de hemel. Zij houdt nog veel meer van je dan ik. Zij kan je helpen.” Met gevouwen handen bidt André tot Maria. Hij offert zijn gruwelijke marteling op aan Jezus en zijn hemelse Moeder.

De week is voorbij. Het nieuwe middel heeft niets geholpen. Een laatste poging zal de dokter beproeven. Hij zal de kwaal tegenhouden met kokend water. Kokend water op levend vlees! Om de twee uur maakt de zuster de wond open. Het bloed en de etter worden eruit geknepen. Daarna wordt een linnendoek met kokend water in de wonde geduwd tot op het merg van het been. Telkens als de zuster die marteling moet beginnen, wordt ze er zelf haast akelig van. Van angst trekt André’s gezicht dan samen. Maar met de tanden op elkaar geklemd moedigt hij de zuster aan: “Vooruit maar, zuster! Ik ben niet bang!” “André, wat moet ik je toch weer gaan martelen.” “O, dat geeft niks! Jezus heeft zoveel geleden!”

Zelfs de dokter, die al zoveel heeft meegemaakt, staat stom over de moed van die jongen. “Nooit, nooit in heel

mijn doktersleven heb ik zo'n een wilskracht bij een zieke gezien!" De dokter mag snijden, knippen, zoeken en schrappen zonder verdoven.

"Kijk naar Jezus aan het kruis, André. Het is voor jou, dat hij lijdt," zei moeder zachtjes tegen hem, wanneer de dokter binnenkwam. "Draag je pijnen met Hem. Hij zal je sterk maken om ze verdragen." André zet de tanden op elkaar en durft zelfs zeggen: "Toe maar, dokter!"

Nooit wil hij overslaan te Communie te gaan. Hij weet, dat Jezus zijn kracht is.

Op een morgen vond moeder het beter hem maar te laten doorslapen.

Hij had een zeer slechte nacht gehad. Zodra André wakker wordt, vraagt hij: "Moeder, waarom heeft men mij vanmorgen de H. Communie niet gebracht?"

"Wel, beste jongen, je sliep zo lekker. Je hebt zoveel rust nodig." Heel bedroefd zuchtte André: "Wat is dat nou jammer. U weet toch, dat ik het zonder Jezus niet kan volhouden!" Hij was gewend heel de dag aan Jezus te denken. Zuster Bertha vroeg hem eens: "Denk je wel eens aan Onze Lieve Heer?" André begreep niet, hoe men daaraan twijfelen kon. "Maar, ik denk altijd aan Hem."

Ondertussen komt de dood steeds dichterbij. Het kleine, stralende gezicht is wasbleek geworden. Zijn ogen verliezen hun glans. Het zweet druppelt van zijn voorhoofd. Hij vraagt om moeder en vader. Ze moeten heel dicht bij hem komen. Hij roept om zijn broer, zijn zus en de paters. Donderdagmiddag, 28 oktober ligt André te sterven. Zijn ademhaling gaat moeilijk. De zuster zegt de gebeden van de stervenden. Diep ontroerd en onbeweeglijk bidt André de Litanie van alle Heiligen met haar mee. Daar begint de zuster aan haar Rozenkrans te bidden. André vouwt de handen samen. Als een laatste groet aan zijn Moeder begint hij op zijn beurt: "Wees gegroet, Maria!"

Vlak voor zijn dood leeft hij weer wat op. Hij geeft een grappig knipoogje aan zijn vader. Met een minnelijke glimlach kijkt hij naar zijn moeder. Met padvindergroet slaat hij aan voor zijn broer.

Misschien! Misschien! Helaas. Alle hoop was spoedig verdwenen. 's Avonds om elf uur ligt hij in doodstrijd. Als een laatst vaarwel neemt hij de hand van moeder. Hij brengt ze aan zijn lippen en kust ze. Dan wijst hij naar de kamer daarnaast. Moeder was zo moe. Hij wilde haar vragen wat te gaan rusten. Maar moeder kon haar jongen nu niet verlaten.

Het was half vier in de morgen. Steeds zwakker ging André's ademhaling. Zijn arme moeder naast hem stemde toe in het ontzettend offer. Ze bezag het dierbaarst gezicht van haar jongen. Ze keek in zijn mooie, reine ogen, naar God opgeheven. Toen begreep ze. Haar jongen was te goed om hier op aarde te blijven. Ze fluisterde hem in het oor: "Wat heb je een mooie ziel, André! Ze was al zo zuiver vóór je ziekte! Nu is er geen enkel vlekje meer op. O.L. Heer houdt er zoveel van, dat Hij ze helemaal alleen voor Hem wil ..."

Enkele ogenblikken later vloog de zuivere ziel van André uit de armen van zijn moeder recht in de armen van God. Het was vrijdag 29 oktober 1926 's morgens om 4 uur.

Om acht uur lag het lichaam van André thuis, helemaal in het wit, op een mooi bed, omgeven door witte bloemen. Spoedig was het droevig nieuws overal bekend. Familie, priesters en vrienden wilden voor een laatste maal het mooie gezicht beschou-

wen van de kleine held. Tegen de avond kwamen de jongens van de klas op hun beurt de kamer binnen. Met de muts in de hand trokken ze droef en stil het dode lichaam van hun makker voorbij. Eén voor één maakten ze met een gewijde palm een groot, bevend kruis over hun gestorven vriend. Enigen streken vol verering hun Rozenkrans langs zijn levenloze handen. Dan knielden ze allen neer. Lang bleven ze zo zitten. Van tijd tot tijd verbrak een snik de stilte.

Op Allerzielendag werd André begraven. Achter de wenende familieleden liepen André's schoolmakers. Eén droeg een reusachtige kroon van lelies en witte rozen. Op een zijden band stond: "Van de vierde Latijnse klas van het H. Hart-college."

Uit naam van alle makkers sprak een jongen een laatst woord van vaarwel aan de diep betreurde André.

De lijkstoet begaf zich nu naar de kerk, het laatste rustpunt voor het graf.

En vanuit de hemel luisterde André naar de heerlijke gebeden van de Kerk. Hij vroeg aan Jezus troost en kracht voor zijn vader, moeder, broer en zus. Jezus, de goede vriend van André, zal dit verzoek zeker hebben verhoord. Moge hij voor ons verkrijgen hem na te volgen in zijn heldhaftige liefde tot Jezus in het H. Sacrament!

Juffrouw Elly

Puntje

Luister eens,
de Puntjes voor september en oktober zijn:

September: het gebed tot de H. Aartsengel Michaël!
Oktober: het gebed tot de Engelbewaarders!

Beste Kruisvaarders,

Het mooie kamp in Boxtel ligt reeds achter ons. Wij kijken met grote vreugde en dankbaarheid naar ons zomerkamp terug. Wij hebben als leden van de Eucharistische Kruistocht het geluk gehad dagelijks de H. Mis bij te mogen wonen en te horen over de veelvoudige Eucharistische Mirakelen die in onze landen hebben plaatsgevonden. Dat sterkte ons geloof en onze ijver! De kampleiding had ook tal van leuke en avontuurlijke spelen voorbereid, die we dan ook enthousiast hebben meegespeeld.

Onze bijzondere dankbaarheid voor dit geslaagde kamp gaat, naast tegenover onze Heiland en onze hemelse Moeder Maria, ook uit naar de H. Aartsengel Michaël met zijn hemelse legerschaar van engelen. Elke dag hebben we deze Vorst van de hemelse legerscharen aangeroepen om zijn bijstand zodat ons kamp beschermd zou zijn en tot het einde mocht doorgaan. En dat is ook zo gebeurd! Deo gratias!

Als teken van dankbaarheid willen wij daarom in de maanden september en oktober de engelen en in het bijzon-

H. Aartsengel Michaël

der de H. Aartsengel Michaël vereren. Overwegen we echter eerst samen wat wij over deze hemelse geesten weten.

Wij lezen in het eerste boek van de H. Schrift dat God al het zichtbare en onzichtbare heeft geschapen. *“In het begin schiep God hemel en aarde.”* In onze geloofsbelijdenis zingen we eveneens tijdens de H. Mis: *“Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium – Ik geloof in één God, de almachtige Vader, Schepper van he-*

mel en aarde, van al wat zichtbaar en onzichtbaar is.” Vanuit ons katholiek geloof weten we dat er niet enkel een zichtbare schepping bestaat, maar ook een realiteit die we niet met onze lichamelijke zintuigen (ogen, oren, ...) kunnen waarnemen. Tot die onzichtbare schepping behoren alle engelen.

Onze catechismus leert dat engelen geesten zijn. Zij zijn dus schepselen die geen lichaam bezitten. In tegenstelling tot onze menselijk ziel zijn zij zuivere geesten, wat betekent dat zij geen lichaam of materie nodig hebben om ten volle te kunnen leven. Wij als mensen bestaan uit een ziel en een lichaam die samen moeten werken. Bij de engelen is dat niet het geval. Zij zijn zuivere geesten, los van alles wat materie is. Dat betekent dat

zij ook veel slimmer, sterker, sneller, ... zijn dan ons. De grote geleerde en H. Thomas van Aquino leert dat de engelen zelfs een trapje hoger staan op de ladder van de natuurlijke volmaaktheid. Dit vinden we ook terug in de teksten van de H. Schrift waar de engelen in opdracht van God aan mensen verschijnen: bijvoorbeeld aan de Aartsvaders Abraham en Jakob, de oude Tobias, de H. Zacharias, de H. Jozef en aan de Onbevleete Maagd Maria. Telkens als er een engel verschijnt, moet dat zo een prachtige en machtige verschijning geweest zijn dat de engelen steeds moesten verklaren: *“Vrees niet!”*. We mogen ons de engelen dus niet voorstellen als kleine, naakte, vliegende baby'tjes! Het zijn schrikwekkende dienaren Gods! Zij zijn door God geschapen om Hem te loven en te dienen en om het eeuwig geluk in de hemel te genieten.

Engelen

Wij leren van onze catechismus ook dat God Zijn engelen heeft getest om na te gaan of zij hem volmaakt beminden en gehoorzaam zouden dienen. Vele engelen zijn bij deze test aan God getrouw gebleven. Deze noemt men goede engelen. De andere engelen die in opstand tegen God gekomen zijn en verdreven werden naar de hel noemen we duivelen. Een van de mooiste engelen, Lucifer, werd een rebel en overtuigde vele engelen om met hem mee te doen. De H. Aartsengel Michaël echter verdreef ze met Gods kracht uit de hemel.

Sindsdien trachten de duivelen ons kwaad te doen. Dit doen zij uit haat tegenover God en nijd tegenover ons

mensen, die wel gelukkig kunnen worden in de hemel. De duivelen trachten ons tot zonde te verleiden en de mensen op aarde te beïnvloeden om tegen Gods wetten in te gaan. Zij trachten het kunstwerk van Gods schepping in hun hoogmoed te vernietigen. En dat willen wij niet! Dat kunnen wij Kruisvaarders niet toestaan! Bij zulk een gedachte springen we in ons harnas, klaar om de eer van God te gaan verdedigen en te wreken! De H. Aartsengel Michaël weze onze generaal in de strijd tegen de vijandelijke machten van de duisternis!

Beste Kruisvaarders, dat de H. Michael werkelijk onder ons aanwezig is om de zielen en de H. Kerk te beschermen, heeft hij door een verschijning aange-toond. Hij wilde zelfs heel concreet zijn

legerkamp op aarde aanwijzen. Waar is dat dan? Wel, Michaël's hoofdkwartier bevindt zich te Gargano in Italië. Men verhaalt namelijk dat er rond het jaar 490 een man leefde, die een talrijke kudde stieren bezat en deze dicht bij de berg Gargano weidde. Op een avond merkte hij bij zijn thuiskomst dat er één stier ontbrak. Hij verzamelde dus de mannen van het dorp en trok erop uit om de stier te vinden. Tenslotte vond men deze op de top van de berg Gargano bij de ingang van een grot. De boze herder schoot een pijl naar de stier. Toen gebeurde er echter iets vreemds. De pijl vloog naar de schutter terug. De pijl had zich gekeerd en de boer verwond. De verbaasde burgers haalden er de bisschop bij. Toen deze in allerijl gekomen was, verscheen de H.

Grot Gargano

Michaël en sprak: *“Ik ben de Aartsengel Michaël, en ik heb besloten om deze plek als mijn verblijfplaats op aarde uit te kiezen om van hieruit des te beter mijn beschermende taak te kunnen uitoefenen. Ieder die hier komt zal mijn bescherming ondervinden”*. Als bewijs dat dit geen droom was of een uitvinding van de bisschop, liet de engel een voetafdruk achter.

Niemand durfde echter de grot te betreden totdat in 492, twee jaar later, de Germanen rovend en moordend Italië binnenvielen. De bisschop vluchtte naar de grot, waar de aartsengel hem beloofde persoonlijk over de veiligheid van de stad Siponto te waken. De H. Michaël liet daartoe de aarde beven, de hemel door donderwolken verduisteren en bliksems inslaan op

het Germaans legerkamp. Deze lasten sloegen in paniek op de vlucht. Als dank besloot de bisschop de grot tot kerk te wijden. Op de vooravond van de 29^e september verscheen de aartsengel echter opnieuw aan de bisschop en sprak: *“U bent het niet die mijn grot tot heiligdom zult wijden. Ik heb haar al zelf ingewijd en ikzelf, de ‘Heer van de Grot’ roep jullie bijeen in mijn heiligdom om daar onbevreesd de heilige eredienst te vieren. Want ik heb deze grot tot basilica gewijd met de bedoeling dat in dit Godshuis de zonden van de mensen mogen vergeven worden en alle schuld worden afgewassen”*. De volgende dag celebreeerde de bisschop met grootste eerbied het H. Misoffer in de uiterlijk minst versierde basiliek ter wereld, een grot, maar wat onzichtbaar wel

het legerkamp was van de vorst van de hemelse legerscharen.

Het leger van de H. Michaël, waar wij als E.K., het keurkorps van Christus-Koning, ook toe behoren, bestaat vooral uit engelen. Er zijn verschillende soorten engelen: Serafijnen, Cherubijnen, Tronen, Heerschappijen, Vorstendommen, Machten, Krachten, Aartsengelen en Engelen. God heeft ons uit deze engelen ook allen een engelbewaarder gegeven. In de engelbewaarder vindt de E.K.'er een goede wapenbroeder in de strijd tegen de duivel, de wereld en de zonde. De engelbewaarder beschermt ons namelijk

in gevaren naar ziel en lichaam, hij zet ons aan tot het goede en draagt onze gebeden voor de troon van God.

Beste kinderen, wij dienen deze engelbewaarder die ons elke dag begeleidt, te vereren. Hij is een heilige! Wij moeten hem dikwijls aanroepen en bedanken, zijn ingevingen volgen en nooit mogen we hem door een zonde bedroeven. Een zonde is namelijk een ontrouw aan Christus-Koning die onze engelbewaarder het getrouwste dient!

Beste leden van de Eucharistische Kruistocht, er komen misschien gevaarlijke tijden op ons toe. In elk geval woedt de oorlog tussen God en Zijn getrouwen enerzijds en de Satan met zijn legerbende anderzijds verder. Wij willen daarin meevechten, door de deugden te beoefenen en veel te bidden. In de maand september zullen wij als puntje dagelijks het gebed tot de H. Aartsengel Michaël bidden (feest 29 september) en in de maand oktober het gebed tot onze engelbewaarder (feest 2 oktober).

Beste Kruisvaarders, dat is weer een mooi puntje! Een krachtig puntje! Een puntje, enerzijds uit dankbaarheid voor het geslaagde zomerkamp, maar anderzijds om onze deelname in de strijd tussen Christus-Koning en Lucifer te betuigen. Wezen we aldus ijverig! Zijn we vol goede moed en blijven we trouw aan de kleuren van onze vlag: de H. Mis en onze hemelse Moeder Maria! Gods zegen!

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

De Kerkvaders

Uit die tijd (vooral 4^e en 5^e eeuw) bezitten we een groot aantal christelijke geschriften, die zich niet alleen met de strijdvragen bezighouden, maar ook allerlei punten van leer en levenspraktijk behandelen. We noemen die de geschriften van de Kerkvaders.

In de Oosterse Kerk worden als grote Kerkvaders genoemd: de H. Basilius (†379), de H. Gregorius van Nazianz († 389), die de weg wezen naar de theologie over de H. Geest; de H. Johannes Chrysostomus († 407), de grote kanselredenaar, die het volk van Constantinopel inleidde tot hoger geestelijk leven; in het Westen: de H. Ambrosius († 397), die de zedenleer behandelde en liederen leerde zingen in de kerk; de H. Hieronymus († 420), de grote Schriftverklaarder; de H. Augustinus († 430), de leraar van de genade en van het geestelijk leven; de H. Gregorius († 604), de Paus, die de Germanen in de Kerk

Kerkvaders

begon op te nemen en die het volk van Rome in gevoelvolle toespraken troostte in benarde tijden. De werken van die Kerkvaders zijn daarom een kostbaar bezit, omdat zij een krachtig hulpmiddel zijn voor het zuiver bewaren van de Apostolische Overlevering.

Kerkbestuur en kloosterleven

In dezelfde tijd bouwt de Kerk de organisatie van het kerkbestuur (hiërarchie) en het ascetisch leven verder uit. We zien dat voor het bestuur grote betekenis toekomt aan de oude Kerken van Antiochië, Alexandrië, Jeruzalem, die in verbinding met Rome grote rechtsmacht uitoefenen, ieder in haar gebied. Constantinopel wordt aan dit viertal als vijfde patriarchaat toegevoegd.

Het ascetisch (kloosterlijk) leven, waarvan de organisatie was begonnen in de Egyptische woestijn, krijgt in het Oosten zijn grote wetgever in de reeds genoemde H. Basilius; in het Westen dringt het door onder de invloed van de H. Athanasius van Alexandrië en van de H. Hieronymus, die het had leren kennen in Palestina, waar deze grote bijbelkenner jarenlang studeerde. Het kleepte zich hier in vormen, aangepast aan de Westerse geest. Tegelijkertijd verenigde de H. Augustinus, bisschop van Hippo bij Carthago, zijn geestelijken in een soort klooster-

lijke gemeenschap, waarvoor hij een regel gaf, en leidde hij kloosterzusters in zijn bisdom. Dan ontstaan er in Zuid-Frankrijk een aantal kloosters, waar de invloed van de geschriften van de H. Augustinus zeer groot is en waar langzamerhand een kloostergebruik wordt gevormd, dat door de patriarch van het Westerse kloosterleven, de H. Benedictus van Nursia (490-543), in zijn beroemde regel wordt vastgelegd. In Midden-Frankrijk vinden we in dezelfde tijd de kloosters van de H. Martinus van Tours, terwijl de H. Patricius het kloosterleven invoerde in Ierland.

H. Benedictus

De Kerk onder Germanen en Slaven

Zo was de Kerk in dogma en kerkgebruik en ascetisch leven sterk, toen ze kwam te staan voor een heel nieuwe taak, haar uitbreiding onder de Germaanse en Slavische volken. Deze woonden aan de noordelijke grenzen van het Romeinse Rijk en bestookten dit al eeuwen. De Romeinen hebben zich herhaaldelijk ingespannen om hen tot onderwerping te brengen, maar zonder blijvend succes. In de tweede helft van de 4^e eeuw vallen

niet meer de Romeinen in het land van Germanen en Slaven, maar begonnen omgekeerd die volken, opgedreven door andere uit Azië, het Romeinse Rijk binnen te vallen. Onder hun voortdurende beweging bezweek tenslotte het Rijk in het Westen in 476, terwijl het in het Oosten het ene gebied na het andere moest afstaan aan de Slaven en eindelijk in 1453 verdween, toen de Turken Constantinopel veroverden.

Koning Clovis

Te midden van al die schrikwekkende beroeringen hield de Kerk stand en veroverde op haar beurt de veroveraars voor de eenheid in Christus. De

Koning Reccared

Germanen, die zich in het Rijk vestigden, kwamen tot het Christendom; in Frankrijk sinds 496, toen Koning Clovis werd gedoopt door Remigius van Reims; in Spanje sinds in 589 koning Reccared van het Arianisme naar de Kerk kwam; in Italië sinds de dagen van paus Gregorius de Grote (590-604).

In Rome werden de pausen in deze tijd de natuurlijke beschermers van de bevolking, die van de keizer in Constantinopel geen hulp meer te verwachten had. Zo ontstond het wereldlijk gebied van de H. Stoel, het “patrimonium Sancti Petri”, dat voor de Kerk van zo grote betekenis is geweest, ten goede en ten kwade.

Maar ook buiten de grenzen van het voormalige Rijk breidde het Christendom zich uit. Veel meer dan in de eerste eeuwen ontstaat een ware missie-actie. Ze werd gedragen door de bemoeiingen van de H. Stoel en door kloosters, in innige verbinding met de Paus. De christelijke vorsten steunden die actie krachtig, ofschoon niet altijd met middelen, die geheel onbedenklijk zijn. Reeds in 432 ging de H. Patricius uit een klooster in Zuid-Frankrijk, waar hij Christendom en kloosterleven had leren kennen, naar zijn Ierse vaderland terug, en won het voor Christus. Van Ierland uit worden dan de oude christelijke gemeenten onder de Kelten in Engeland en Schotland gesteund en uitgebreid; terwijl we in de volgende eeuwen zwermen van Ierse monniken naar het vasteland zien gaan om met ontoombare ijver te werken aan bekering en bevestiging van

H. Patricius

H. Ansgar

de Germanen. Hun kloosters worden bij tientallen over heel West-Europa gevonden.

In 428 werd het Keltische Brittannië veroverd door de Germaanse Angelsaksen, die de oorspronkelijke bewoners teruggedreven naar het Westen van het eiland en in voortdurende vijandschap met hen leefden. Het was een gebeurtenis van het allergrootste belang, dat paus Gregorius I in 592 de Romeinse monnik Augustinus met een aantal gezellen naar die Angelsaksen zond om hen voor het Christendom te winnen. Immers na de voorspoedige kerstening van Engeland begon het eiland al heel spoedig missionarissen te zenden naar het vasteland. Willibrordus komt met zijn gezellen naar

de Friezen, Bonifatius wordt de grote Apostel van de Duitsers, Alcuinus wordt de grote onderwijsman in het Rijk van Karel de Grote, dat de eerste bloei van het Christendom onder de Germanen kenmerkt. Dan richt zich de aandacht van de missie-ijver op de Saksen, in het begin van de 9^e eeuw op de Denen door de H. Ansgar, in 1002 wordt de Zweedse Koning Olaf gedoopt, Noorwegen wordt christelijk onder Koning Olaf de Heilige (1014-1030).

In het Oosten van Europa vestigden zich de Slaven; deze kwamen na de 7^e eeuw achtereenvolgens tot het Christendom. De grote Apostelen van de Slaven zijn de HH. Cyrillus en Methodius in de tweede helft van de 9^e eeuw.

Jaarprogramma 2020

Wanneer? van t/m	Waar?	Wat?
05-09	Utrecht	Derde Orde FSSPX, bedevaart Heiloo
07-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
12-09	Utrecht	Open Monumentendag
19-09	Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
03-10	Banneux	Bedevaart District Benelux
10-10	Gerwen	Aanbiddingsdag
11-10	Leiden	Parochiefeest
12-10	17-10 Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (dames)
17-10	25-10 Frankrijk/Spanje	Reis Jong Katholiek Initiatief
23-10	26-10 Lourdes	FSSPX 50-jarig jubileum
08-11	Utrecht	Parochiefeest
14-11	Gerwen	Derde Orde FSSPX
21-11	Antwerpen	Bijeenkomst MI
22-11	Gerwen	Parochiefeest met Sinterklaas
22-11	Leiden	H. Cecilia-Koordag
28-11	29-11 Antwerpen	J.K.I. internationaal

Onze Overledenen

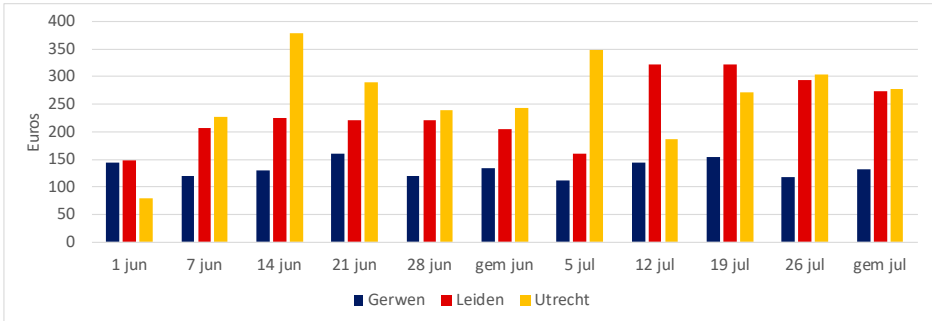
Mej.	J.H.M.	Alders	Haarlem	01	09	1998
Hr.	Th. M.	Sluimer	Vleuten	08	09	2019
Mevr.	M.J.	Palm	Arnhem	10	09	1999
Hr.	L.	Weusten	Sittard	14	09	1990
Mevr.	A.P.M.	Jansen-Huurdeman	Nuenen	14	09	2004
Hr.	J.C.	Poll	Leerdam	14	09	2005
Mevr.	W.	Donkers-van Stiphout	Gerwen	19	09	1999
Mevr.	A.G.M.	Pelgrom-van Leeuwen	Middenbeemster	20	09	2014
Mevr.	F.A.	Sas-Brabander	Den Haag	24	09	2006
Hr.	P.B.	Zegers	Purmerend	25	09	2005
Mevr.	E.I.L.M.	Gadiot-Regout	Vaesrade	28	09	2009
Hr.	J.H.	de Heisakkers	Eindhoven	01	10	1995
Mevr.	J.C.M.	van Doeveren	Delft	05	10	2007
Mevr.	E.M.	van Os-van Leeuwen	Groesbeek	05	10	2011
Hr.	F.J.	Pelgrom	Amsterdam	09	10	1990
Hr.	Ch.	Manders	Den Haag	11	10	2011
Hr.	H.C.	de Vreede	Nootdorp	11	10	2013
Mevr.	M.G.	Nutters-von Hombracht	Den Haag	18	10	2019
Mevr.	E.E.M.	Nikkelen-Braudigom	Haarlem	22	10	2004
Mevr.	W.M.	Bruines-Dona	Amsterdam	22	10	2005
Mej.	J.T.H.	Willems	Nijmegen	24	10	1999
Mevr.	A.	Hennekes	Arnhem	27	10	2004
Hr.	M.J.	van Haren	Nijmegen	27	10	2012
Mej.	H.T.H.	Pepels	Stein	31	10	2005

H. Paus Pius X

bid voor ons!

Collecten in de maanden juni en juli 2020

De collectes voor onze seminaries in de voorbije maand juni hebben in Nederland € 608,25 opgebracht. Dit bedrag is op 7 augustus jl. naar ons Priesterseminarie Herz Jesu in Zaitzkofen (D) overgeschreven. **Hartelijk dank!**

Mariale Retraite *gemengd*

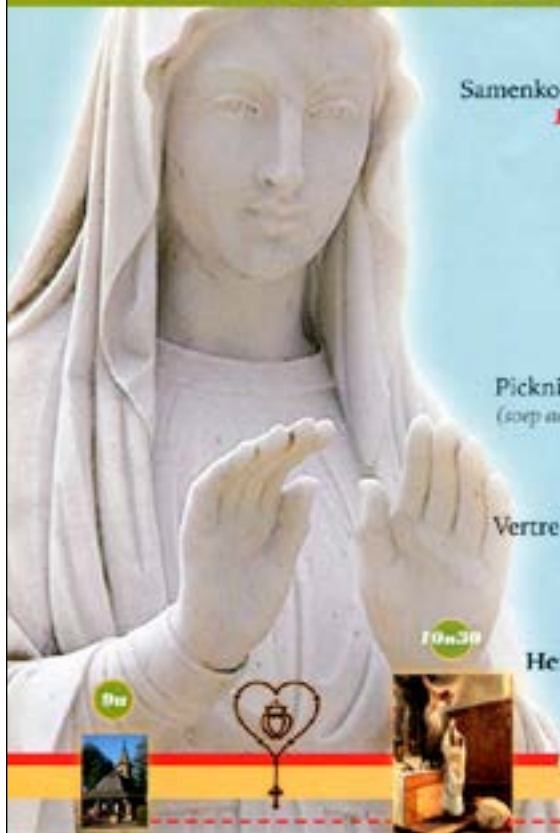
Antwerpen 7 t/m 12 september 2020

*“Gij zijt de roem van Jeruzalem, de vreugde van Israël,
het pronkjuweel van ons volk!” Judith 15, 10*

BEDEVAART NAAR BANNEUX

www.fsspx.be

ZATERDAG 3 OKTOBER 2020

9u00

Samenkomst bij de Verschijningskapel
Rozenkransomwegang

10u30

Gezongen H. Mis
(Sint-Franciscus kapel)

12u30 - 13u30

Picknick (Gastencentrum "Saint Jean")
(soep aangeboden - hotdogs verkrijgbaar)

14u00

Vertrek aan de miraculeuze Bron

16u15

Verering van het
Heilig Kruis te Tancremont

10u30

9u

1u00

16u15

Voor de bus: zie inschrijfformulier. Info: Ch. Windels 0032-472-371369

Kalender Gerwen

September

di.	1	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Egidius, abt; ged. HH. Twaalf Gebroeders, mart.
wo.	2	7.15	H. Mis	H. Stefanus, koning en bel. (3 ^e kl.)
do.	3	17.30	Lof	H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.); patroon van onze Priesterbroederschap
		18.30	H. Mis	
vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Laurentius Justinianus, biss. en bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur.
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	6	10.30	Hoogmis	H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.), patroon van onze Priesterbroederschap; ged. 14^e zondag na Pinksteren; kinderzegen
ma.	7	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di.	8	18.30	H. Mis	Geboorte van de H. Maagd Maria (2 ^e kl.); ged. H. Hadrianus, mart.
wo.	9	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Gorgonius, mart.
do.	10	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Nicolaas van Tolentino, bel. (3 ^e kl.)
vr.	11	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Protus en Hyacinthus, mart.
za.	12	-----	geen H. Mis	Feest van de H. Naam van Maria (3 ^e kl.)
zo.	13	10.30	Hoogmis	15^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	14	18.30	H. Mis	Kruisverheffing (2 ^e kl.)
di.	15	18.30	H. Mis	Feest v. O.L.-Vrouw-van-Zeven-Smarten (1^e kl.), feestdag v.d. zusters v.d. FSSPX
wo.	16	7.15	H. Mis	HH. Cornelius, paus, en Cyprianus, biss., mart. (3 ^e kl.); ged. HH. Euphemia, Lucia en Gemini-anus, mart.
do.	17	17.30	Lof	H. Lambertus, biss. en mart (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch); ged. HH. Kruiswonden van de H. Franciscus, bel.
		18.30	H. Mis	
vr.	18	7.15	H. Mis	H. Jozef van Cupertino, bel. (3 ^e kl.)
za.	19	9.00	H. Mis	HH. Januarius, biss., en gez., mart. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	20	10.30	Hoogmis	16^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

ma.	21	18.30	H. Mis	H. Mattheüs, apostel en evangelist (2 ^e kl.)
di.	22	18.30	H. Mis	H. Thomas van Villanova, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Mauritius en gez., mart.
wo.	23	7.15	H. Mis	Quaterterperdag (2 ^e kl.); ged. H. Linus, paus en mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
do.	24	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. O.-L.-Vrouw-tot- vrijkoping-van-de-slaven
		18.30	H. Mis	
vr.	25	7.15	H. Mis	Quaterterperdag (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding</i> <i>aanbevolen</i>
za.	26	9.00	H. Mis	Quaterterperdag (2 ^e kl.); ged. HH. Cyprianus en Justina, mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	27	10.30	Hoogmis	17^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	28	18.30	H. Mis	H. Wenceslaus, hertog en mart. (3 ^e kl.)
di.	29	18.30	H. Mis	Wijding van de basiliek van de H. Aartsen- gel Michaël (1^e kl.); feestdag v.d. broeders v.d. FSSPX
wo.	30	7.15	H. Mis	H. Hiëronymus, bel. en kerkl. (3 ^e kl.)

Oktober

Rozenkransmaand

do.	1	17.30	Lof	Eerste donderdag v.d. maand, votiefmis v. O.H.J.Chr. Hogepriester (3 ^e kl.); ged. H. Remi- gius, biss. en bel.
		18.30	H. Mis	
vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. HH. Engelbewaarders
		18.30	H. Mis	
za.	3	7.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. On- bevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Theresia-van-het-Kind-Jezus, maagd
		8.00	Vertrek	<i>Bedevaart naar Banneux</i>
zo.	4	10.30	Hoogmis	Feest O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2^e kl.); ged. 18^e zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i> door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Placidus en gez., mart.
ma.	5	18.30	H. Mis	
di.	6	18.30	H. Mis	H. Bruno, bel. (3 ^e kl.)
wo.	7	7.15	H. Mis	Feest van O.L. Vrouw van de H. Rozenkrans (2 ^e kl.); ged. H. Marcus, paus en bel.
do.	8	17.30	Lof	H. Brigitta van Zweden, weduwe (3 ^e kl.); ged.
		18.30	H. Mis	HH. Sergius, Bacchus, Marcellus en Apulejus, mart.
vr.	9	7.15	H. Mis	H. Johannes Leonardi, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Dionysius, Rusticus en Eleutherius, mart.

za. 10 9.00 H. Mis H. Franciscus Borgia, bel. (3^e kl.)

Aanbiddingsdag!

uitstelling en 1^e Rozenhoedje

2^e Rozenhoedje

Kruisweg

3^e Rozenhoedje

sluiting met Sacramentele Zegen

10.00

13.00

15.00

17.00

17.45

zo. 11 10.30 Hoogmis

ma. 12 18.30 H. Mis

di. 13 18.30 H. Mis

wo. 14 7.15 H. Mis

do. 15 17.30 Lof

18.30 H. Mis

vr. 16 7.15 H. Mis

19^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

door de week (4^e kl.)

H. Eduardus, koning en bel. (3^e kl.)

H. Callixtus I, paus en mart. (3^e kl.)

H. Theresia van Avila, maagd (3^e kl.)

Kerkwijdingsfeest v.d. kerken, wier wijdingsfeest niet bekend is (1^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch)

H. Margaretha Maria Alacoque, maagd (3^e kl.)

za. 17 9.00 H. Mis

zo. 18 10.30 Hoogmis

20^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); ged. Uitbreiding van het Geloof; Missiezondag; tweede collecte voor de missies

ma. 19 18.30 H. Mis

H. Petrus van Alcantara, bel. (3^e kl.)

di. 20 18.30 H. Mis

H. Johannes van Kenty, bel. (3^e kl.)

wo. 21 7.15 H. Mis

door de week (4^e kl.); ged. H. Hilarion, abt, en HH. Ursula en gezellinnen, maagden en mart.

do. 22 17.30 Lof

18.30 H. Mis

door de week (4^e kl.)

vr. 23 7.15 H. Mis

H. Antonius Maria Claret, biss. en bel. (3^e kl.)

za. 24 9.00 H. Mis

H. Rafaël, aartsengel (3^e kl.)

zo. 25 8.00 Hoogmis

Feest van Christus Koning (1^e kl.) (21^e zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus

ma. 26 18.30 H. Mis

door de week (4^e kl.); ged. H. Evaristus, paus en mart.

di. 27 18.30 H. Mis

door de week (4^e kl.)

wo. 28 7.15 H. Mis

HH. Simon en Judas, apostelen (2^e kl.)

do. 29 17.30 Lof

18.30 H. Mis

door de week (4^e kl.)

vr. 30 7.15 H. Mis

door de week (4^e kl.)

za. 31 9.00 H. Mis

O.L. Vrouw op zaterdag (4^e kl.)

10.30 *Onderricht*

Godsdienstlessen

November

zo.	1	10.30	Hoogmis	Allerheiligen (1° kl.); ged. 22° zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i>
ma.	2	10.30	Requiem (2)	Allerzielen (1° kl.)
		aansl.	Requiem (3)	
		18.30	gezongen Requiem (1)	

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht:

Zaterdag 5, 19 en 26 sept. en 31 okt. (van 10.30-12.00 uur)

Eucharistische Kruisvaarders: bijeenkomst nog nader aan te geven

Jong Katholiek Initiatief: bijeenkomsten 13 sept. en 3 okt.

Geloofsverdieping volwassenen: 20 sept. en 18 okt. kerkgeschiedenis

Aanbiddingsdag Gerwen: zaterdag 10 okt.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

September

vr.	4	18.00	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3° kl.)
		19.00	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3° kl.); ged. H. Laurentius Justinianus, biss. en bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur.
		10.20	Onderricht	
zo.	6	10.30	Hoogmis	<i>Godsdienstlessen</i> H. Pius X, paus en bel. (1° kl.), patroon van onze Priesterbroederschap; ged. 14° zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i>
vr.	11	19.00	H. Mis	door de week (4° kl.); ged. HH. Protus en Hyacinthus, mart.
za.	12	9.00	H. Mis	Feest van de H. Naam van Maria (3° kl.) <i>Godsdienstlessen</i>
		10.20	Onderricht	
zo.	13	10.30	Hoogmis	15° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	18	19.00	H. Mis	H. Jozef van Cupertino, bel. (3° kl.)

za.	19	9.00	H. Mis	HH. Januarius, biss., en gez., mart. (3 ^e kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	20	10.30	Hoogmis	16^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	25	19.00	H. Mis	Quatertemperdag (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	26	9.00	H. Mis	Quatertemperdag (2 ^e kl.); ged. HH. Cyprianus en Justina, mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	27	10.30	Hoogmis	17^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

Oktober

Rozenkransmaand

vr.	2	18.00	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. HH. Engelbewaarders
		19.00	H. Mis	
za.	3	6.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Theresia-van-het-Kind-Jezus, maagd
		7.00	<i>Vertrek</i>	<i>Bedevaart naar Banneux</i>
zo.	4	10.30	Hoogmis	18^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	9	-----	geen H. Mis	H. Johannes Leonardi, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Dionysius, Rusticus en Eleutherius, mart.
za.	10	-----	geen H. Mis	H. Franciscus Borgia, bel. (3 ^e kl.)
zo.	11	10.30	Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v. O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (1^e kl.); ged. 19^e zondag na Pinksteren; <i>Parochiefeest tot 19.00 uur!</i>
vr.	16	19.00	H. Mis	H. Hedwig, weduwe (3 ^e kl.)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Margaretha Maria Alacoque, maagd (3 ^e kl.)
zo.	18	10.30	Hoogmis	20^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); ged. Uitbreiding v.h. Geloof; <i>Missiezondag; tweede collecte voor de missies</i>
vr.	23	-----	geen H. Mis	H. Antonius Maria Claret, biss. en bel. (3 ^e kl.)
za.	24	-----	geen H. Mis	H. Rafaël, aartsengel (3 ^e kl.)
zo.	25	12.00	Hoogmis	Feest v. Christus Koning (1^e kl.) (21^e zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus
vr.	30	19.00	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	31	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>

November

zo.	1	10.30	Hoogmis	Allerheiligen (1^e kl.); ged. 22^e zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i>
------------	----------	--------------	----------------	--

- ma. 2 10.30 Requiem (2) **Allerzielen (1° kl.)**
 aansl. Requiem (3)
 19.00 gezongen Requiem (1)

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht:

Zaterdagen 5, 12, 19 en 26 sept. en 31 okt. (van 10.20-12.00 uur)

Eucharistische Kruisvaarders: bijeenkomsten 6 sept. en 4 okt.

Jong Katholiek Initiatief: bijeenkomsten 13 sept. en 18 okt.

Geloofsverdieping volwassenen en Militia Immaculatae: nader bericht per e-mail

Parochiefeest: zondag 11 okt.

Bedevaart Lourdes: 23-26 okt.

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand

Kalender Utrecht

September

vr.	4	18.00	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		19.00	H. Mis	v. Jezus (3° kl.)
za.	5	9.30	Onderricht	Godsdienstlessen
		11.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3° kl.); ged. H. Laurentius Justinianus, biss. en bel.; daarna Lof met Rozenhoedje; <i>bijeenkomst Derde Orde, bedevaart Heiloo</i>
zo.	6	10.30	Hoogmis	H. Pius X, paus en bel. (1° kl.), patroon van onze Priesterbroederschap; ged. 14^e zondag na Pinksteren; kinderzegen
vr.	11	19.00	H. Mis	door de week (4° kl.); ged. HH. Protus en Hyacinthus, mart.
za.	12	<u>9.00</u>	H. Mis	Feest van de H. Naam van Maria (3° kl.)
zo.	13	10.30	Hoogmis	15^e zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	18	19.00	H. Mis	H. Jozef van Cupertino, bel. (3° kl.)
za.	19	9.30	Onderricht	Godsdienstlessen
		11.00	H. Mis	HH. Januarius, biss., en gez., mart. (3° kl.)
zo.	20	10.30	Hoogmis	16^e zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	25	19.00	H. Mis	Quatertemperdag (2° kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>

za.	26	9.30	Onderricht	Godsdienstlessen
		11.00	H. Mis	Quateremperdag (2 ^e kl.); ged. HH. Cyprianus en Justina, mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
zo.	27	10.30	Hoogmis	17^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

Oktober

Rozenkransmaand

vr.	2	18.00	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. HH. Engelbewaarders
		19.00	H. Mis	
za.	3	6.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Theresia-van-het-Kind-Jezus, maagd
		7.00	<i>Vertrek</i>	<i>Bedevaart naar Banneux</i>
zo.	4	10.30	Hoogmis	Feest O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2^e kl.); ged. 18^e zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i>
vr.	9	-----	geen H. Mis	H. Johannes Leonardi, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Dionysius, Rusticus en Eleutherius, mart.
za.	10	-----	geen H. Mis	H. Franciscus Borgia, bel. (3 ^e kl.)
zo.	11	10.30	Hoogmis	19^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	16	19.00	H. Mis	Kerkwijdingsfeest v.d. kerken, wier wijdingsfeest niet bekend is (1^e kl.; bisdom Utrecht)
za.	17	11.00	H. Mis	H. Margaretha a Maria Alacoque, maagd (3 ^e kl.)
zo.	18	10.30	Hoogmis	20^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); ged. Uitbreiding v.h. Geloof; <i>Missiezondag; tweede collecte voor de missies</i>
vr.	23	19.00	H. Mis	H. Antonius Maria Claret, biss. en bel. (3 ^e kl.)
za.	24	11.00	H. Mis	H. Rafaël, aartsengel (3 ^e kl.)
zo.	25	10.30	Hoogmis	Feest v. Christus Koning (1^e kl.) (21^e zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus
vr.	30	19.00	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	31	9.30	Onderricht	Godsdienstlessen
		11.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)

November

zo.	1	10.30	Hoogmis	Allerheiligen (1^e kl.); ged. 22^e zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i>
ma.	2	10.30	Requiem (2)	Allerzielen (1^e kl.)
		aansl.	Requiem (3)	
		19.00	gezongen Requiem (1)	

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

zaterdagen 5, 19 en 26 sept. en 31 okt. (van 9.30-10.30 uur)

Bespreking missaal: zondags 13.00 uur

Geloofsverdieping: zondags 14.00 uur

Derde Orde: bijeenkomst 5 sept. met bedevaart naar Heiloo

Open Monumentendag (Kerken Kijken): zaterdag 12 sept.

NIEUW BOEK

De Katholieke Catechismus over de kerkelijke crisis

18€ - Door Pater Matthias Gaudron -

Is er tegenwoordig een crisis in de Kerk?

KATHOLIEKE CATECHISMUS OVER DE KERKELIJKE CRISIS

Rijksmissie

Te verkrijgen in onze kerken en kapellen!

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 70

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 73

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 75

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 321

Vrijdag 16 oktober 2020

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: drie kwartier vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 17,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

- 4 Enkele beschouwingen over het Tweede Vaticaans Concilie en de huidige crisis in de Kerk
- 14 Het lab van Frankenstein en de christelijke levensprincipes van Hugo de Jonge
- 22 De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw: Eerwaardig Vat, bid voor ons.

MILITIA IMMACULATAE

- 26 Woorden volstaan niet – er zijn daden nodig!

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 34 Uitleg van de intentie – Onze Lieve Vrouw's beste bewijs: Bernadette
- 49 Schatkisten
- 50 André De Thaye – Een held van veertien jaar *vervolg...*
- 57 Puntje
- 62 De Geschiedenis van de Kerk

VAN DE PRIORIJ

- 66 Jaarprogramma 2020
- 67 Onze Overledenen
- 68 Mariale Retraite
- 69 Bedevaart naar Banneux
- 70 Kalender Gerwen
- 73 Kalender Leiden
- 75 Kalender Utrecht
- 77 Nieuw boek: De Katholieke Catechismus over de kerkelijke crisis
- 78 Onze adressen in Nederland
- 79 District Benelux
- 79 Colofon